

IVAN GRAHOVEC

IZMEĐU REŠETAKA

I ZVIJEZDA

Epigrami o Apsurdistanu,
ljudskim slabostima i traganju
za neukrotivim plamom

IGRAHOVEC

Vlastita naklada: AUTOR

Grafička obrada: IVAN GRAHOVEC

Urednik: DRAŽEN JERGOVIĆ

Lektura i korektura: DRAŽEN JERGOVIĆ

Recenzije: EMIL STRNIŠA CIPALOV i NAĐAN DUMANIĆ

ISBN 978-953-46508-3-7

Čakovec, 2026.

IZMEĐU REŠETAKA I ZVIJEZDA

Epigrami o Apsurdistanu, ljudskim slabostima i
traganju za neukrotivim plamom

Kazalo

I. poglavlje - 400 epigrama

- 06. Muško-ženski odnosi, moda i ljudske slabosti
- 21. Politička satira, korupcija i “veliki igrači”
- 84. Društvena apatija i ratni profiteri
- 97. Egzistencijalna gorčina i konačna istina

Recenzije

- 113. Emil Strniša Cipalov
- 116. Nađan Dumanić.

II. poglavlje - 300 epigrama

- 119. I. DRUŠTVENO-POLITIČKA I EKONOMSKA SATIRA
(kritika vlasti, ekonomije, korupcije, birokracije, sustava)
- 164. II. AFORIZMI U STIHU
(mudrosne, moralne, filozofske minijature)
- 188. III. LIRSKI EPIGRAMI / POETSKI CIKLUS
(duhovni, emotivni, umjetnički, metaforički)

Predgovor

U zemlji u kojoj se stvarnost često doima kao loše režirana predstava, čovjeku ne preostaje mnogo osim ironije i one tanke, oštre crte koja razdvaja humor od gorčine. Na toj crti nastala je ova zbirka epigrama — kao pokušaj da se uhvati duh vremena koje nas oblikuje, satire i naposljetku pretvara u satiru.

Epigram je poput udarca prstom u rebro: kratak, ali dovoljno snažan da probudi. U njemu se ne skriva samo šala, nego i istina koju je lakše podnijeti kroz smijeh. U svijetu gdje se ozbiljnost pretvara u parodiju, a parodija u službenu politiku, epigram postaje kompas — mali, ali tvrdoglavo usmjeren prema onome što je stvarno.

Nadahnuće crpim iz redova na blagajnama, čekaonica i političkih govornica. Političari su moji najvjerniji inspiratori; njihova retorika nadmašuje i najmaštovitiju fikciju. Pišem o svijetu u kojem se moda nosi kao teret, politika kao maska, a ekonomija kao vic bez poante. Iz zemlje koja se ponekad čini kao Apsurdistan, ali je jedina koju imamo i jedina koju možemo popravljati — makar i samo britkom riječi.

Ako se u ovim stihovima prepoznate, to nije slučajno. Ako vas nasmiju, tim bolje. Ako vas zabole, možda je i to potrebno. Jer epigram nije tu da gladi, nego da podsjeti. Da probode, ali i da otvori prostor za onaj oslobađajući smijeh koji nam vraća vid.

Neka ova zbirka bude mali prozor prema onome što jesmo, i još manji prema onome što bismo mogli biti.

700 epigrama. 700 uboda istine. 700 razloga da se nasmiješ — i zamisliš.

Ova knjiga je ogledalo našeg vremena: britka, duhovita, gorka, nježna, neumoljiva. Satira koja ne šteti nikoga. Aforizmi koji režu do kosti. Lirski trenuci koji vraćaju dah.

Ako želiš knjigu koja se čita brzo, a ostaje dugo — ovo je ta knjiga.

Ivan Grahovec

1. Muško-ženski odnosi, moda i ljudske slabosti

O znanju i prirodi

Vjetar krovove nosi, al' gnijezda vrana ne dira,
 priroda valjda pošteniji zakon bira.
 Ptice su mudrije, bez lažnog sjaja i diplome,
 dok naši stručnjaci tek u rušenju kule lome.

Lakoća krađe

Najlakše je onom koji kojem malo treba,
 isprazniti prazne džepove, tuga do neba.
 Tko se na mrvice navikao tom stanju,
 taj krađu teško vidi noću il' danju.

Prvi red do oltara

Usta su puna nebeskog blagoslova,
 dok srce kuca za ovozemaljski plijen:
 Iz prvog reda, dok moli se Bogu,
 tuđi je džep već odavno ispražnjen.

Epigram o krojaču

Tajkun u svili i uličarka smjela,
 ista je to škola, ista im je ćud;
 razlika je samo u cijeni odijela,
 dok oboje prodaju maglu uzalud.

Statusni simboli

U dvorištu mečka, u džepu praznina,
 prošla je davno ona EPPO uvertira;
 sad vrhunac sreće i novih pizdina:
 puna košara jaja – raskoš se ne dira.

O spavaćoj sobi i sudbini

Dok čitav svijet u ognju gori
 i velesile kroje nove granice,
 sudbina se ipak potajno tvori
 kroz šapat i grijeh spavaćice.

O tradiciji i hohštaplerima

Vrijednosti stare nikad jeftinije,
 a hohštapler nikad glasniji nije;
 dok brani ranjive, on se zapravo
 iza tuđeg straha najslade smije.

O parazitima

Parazit uvijek najglasnije viče,
 to mu je zaklon i jedina moć;
 iza njega samo tuđi trošak niče,
 kad on nevidljiv ode kroz noć.

Domoljublje s kamatom

Ruka na srcu, a glava u broju,
digitron mjeri svaku žrtvu tvoju;
Ljubav prema rodnoj grudi gine,
dok se naplaćuju visoke carine.

Sponzorski ugovor

Sponzorstvo se uz suhi šampanjac piše,
kad novca nestane, ne smiješi se više;
Ljubav je kratka, a ugovor varka prava,
raskid ti donosi otkaz stojećeg stava..

O skromnosti bogatih

Dok im zlato sjaji o skromnosti nam tupe,
vlasnici dvoraca što ušteđevinom se hvale:
Prodike drže oni kojima su džepovi rupe,
a imetak „druge stvari“ imaju ruke male.

O oportunizmu

Hrabro se čeka u zasjedi, ni koraka prije,
dok se ne otkrije tko će pobjednik biti:
Tad se bira strana, više se ništa ne krije,
jer tako se obraz i fotelja najbolje zaštititi.

O "istima"

Priču da su „svi isti“ najglasnije šire oni
 kojima su usta još uvijek puna masti:
 Viču dok ih besplatna janjetina goni,
 čuvajući svoj dio te „zajedničke“ vlasti.

O moćnicima i suprugama

Moćniku u osmoj deceniji godi,
 kad ga mlada žena kroz život vodi.
 Stabilnost mu jamče tuđi grijesi stari,
 dok u spomenaru tuđu muku žari.

Politička moda

Kad ideja nestane i razum se skrije,
 narodna se nošnja iz ormara vadi.
 Crna boja morala na govornici bije,
 dok se novim ruhom stara rupa gladi.

O vragu i vjernicima

Vrag se ne olakšava na gomilu,
 on bira najveći kup usred mraka;
 uvijek istrese svu svoju silu
 u dvorišta najvećih vjernika.

O vjeri i moralu

Ministar se s grijehom bori strasno,
dok u crkvi moli, sve mu biva jasno.
Al' čim s mise krene i pređe preko praga,
borba protiv kriminala gubi svaku snagu

O sportskoj inteligenciji

Pamet je postala uvozna sirovina,
cijena joj raste iznad svih visina.
U sportu usluga tisuću puta skuplja,
kesa mu raste što je glava više šuplja.

O prljavom novcu

Ako tražiš skrovište gdje te nitko ne dira,
gdje se tvoj prljav novac u miru servira;
Ne traži ga vani, ne budi lud,
državni proračun najbolji je trud.

O mjeranju grijeha

Kriminal se kod nas na kantar u servira:
Mali te uništiva, a veliki te inspirira.
Kad ukradeš malo, tad zakon te vrebja,
kad ukradeš milijun, statistiku ti treba.

O produktivnosti

Rumunjska nas stiže, mi snagu trošimo,
u grani u kojoj baš nikad ne griješimo:
Dok drugi grade i svojim znojem se bave,
mi proizvodnju izgovora doveli do strave.

O sportskim investicijama

U sport se ulaže, al' rezultat je bizaran,
pogledaj vile i taj njihov Dior raskošan:
Plastična kirurgija, to je naša dika,
jedina disciplina vrhunskih odličnika.

O socijalnim apsurdima

Čudan se korov u vrtu množi,
povijest nam pišu novi heroji;
Socijalni se slučaj u bazen složi,
dok se s trideset ljeta ratnik broji.

O apatiji

Trud se ismijava, muljaža slavi,
dok poštene ljude samo tuga davi.
Intelektualci šute, vješto se kriju,
jedino studenti još vide i otkriju.

O stečaju i papirnatim carstvima

Milijunski dug u stečaju lako ishlapi,
 dok vjerovnik mrvica u očaju ispi.
 Carstva se grade na lažnom papiru,
 uz sitne lopove u državnom svemiru.

O grabežu i baštini

Kad ponestane plijena i velikog ulova,
 krađu se i sazvonika cijevi od olova.
 Kulturna baština tek je kafićka scena,
 uvijek može gore — to nam je cijena.

Mjerilo uspona

Gledaj ga kako ponosno korača,
 Hladna mu bešćutnost lice krasi.
 Dok tuđa muka boli, sve je jača,
 on pohlepom tek svoj život spasi.

Kraj puta

Pod starost ne vide sunce ni sjenu,
 već vlastitu sramotu što dušu im truže.
 U izopačenom i pustom vremenu,
 bešćutni starac svoj poraz čuje.

Cijena mode

Tanka potpetica, korak pun muka,
doktoru to je najdraža struka.
Što više dama zbog trenda hramlje,
to mu je deblje financijsko stanje.

Ambicija

O budućnosti dječak kuje plan,
bogatstvo silno sniva svaki dan.
Al' jedna mala, bistra glava veli:
„Za takvog udaju srce moje želi!“

Vlak

Pita snaša dok se usred vlaka gura:
„Je l' ovo put za raj il' samo avantura?“
Konduktter joj kartu kida, pa se smije:
„Vama za raj, onom tko plaća — nije!“

Bračna magija

Kažu da žena vještica biva,
tek kad se prsten na ruci skriva.
Al' mudar muž tu tajnu shvaća:
da metla je brža nego li plaća.

Moj ideal

Moj dečko je lijep k'o Frank Sinatra,
pametan k'o Einstein, tako se smatra.

Ma on je pravi, neviđen fenomen,
a ime mu znate – on je Frankenstein.

Nemoguća misija

Razumjeti ženu i misao njenu,
nemoguć zadatak u svakom je trenu.

Čak i mudraci što rješenja nude,
pred ženskom logikom načisto polude.

Krivi izbor

U trgovini žena vibrator traži,
kaže, smeđi u kutu sad je u modi.
Trgovac pristinaobljedi, pa joj tiše kaže:
„To je aparat za gašenje, on vam ne godi!“

Povratnička panika

Zaboravila plin, pa juri k'o strijela,
od straha joj kuća pred očima bijela.
Dok pipu zavrće, muž joj tiho kaže:
„Tek što si otišla, eto te opet, vraže!“

Vječni dug

I Bog reče: krvlju ćeš plaćati,
svakog će ti se mjeseca vraćati.
Zbog grijeha davnog kazna te čeka,
bit ćeš uvijek u dugu ženo, dovijeka.

Lovačka i ženska mjera

Žene i lovci, ista je to stvar,
hvale se rado, njihov je to žar.
Lovac ulov desetostruko uvećava,
a žena ljubavnike za toliko umanjava.

Rajska pogreška

Uzalud se ljudi i danas još smiju,
što je Eva u raj u slušala zmiju.
Da je bananu uzela u ruku,
skratila bi sebi i nama svu muku.

Bez glasa

Čim žena bez dozvole progovori,
drva se traže, nek' oganj gori.
Jer što bi ona imala za reći?
Nek' šuti i uživa u svojoj nesreći.

Privid iskrenosti

Muška su usta puna obećanja praznih,
od „jedina si ti“ do lutanja raznih.
Ženska se laž u mudroj šutnji skriva,
dok u laž vjeruje, nada ostaje živa.

Istina u pikselu

Sedamsto trideset puta si stala,
da bi ti slika u mraku zasjala.
Al' kad ti leća svaku manu kaže,
shvatiš da ni svjetlo više ne pomaže.

Muške muke

Majku žali, to je rana prava,
bez posla mu misli ludo kruže;
al' kad na autu strada limarija,
to je bol što peče – najduže.

Skrivena namjera

O vrlinama on vrlo rado zbori,
dok pogledom tijelo u alat pretvara;
priznati neće, dok strast u njem' gori,
da instrument traži, a ne bića stvarna.

Savršenstvo

Uzalud tražiš taj spoj u muškarcu,
gdje um i ljepota u jedno se sliju;
takva se raskoš u prirodi čuva,
samo u krilu ženskog bića kliju.

Zamjena uloga

Supruzi vjernost on po cijele dane,
u uredu kune, dok obećanja daje;
ja sam mu tek ona radost sa strane,
dok posao mu u mom zagrljaju traje.

Izgubljene potrage

Za daljinskim spreman je i da strada,
prevrće sve, satima ga brine;
al' G-točku gdje užitak vlada,
prepusti lako da u tami gine.

Računica

Dva su puta za mušku narav,
kad čista kuća postane mu cilj:
il' plati spremačici pa je miran,
il' pred oltar vodi njen profil.

O rastezljivim kriterijima

Kriterij je naš k'o čarapa u boji,
svakoj se nozi on rado pribroji.
Nevažno tko je trenutno gore,
čarape se uvijek vlasti pokore.

O malim vođama i stolovima

Mali vođa velik stol si bira,
da mu sitnu dušu ne dira.
Iza hrasta i sjajnog furnira,
sakrio bi manjak karaktera.

Miris rada i nerada

Tri desetljeća rada i znoja što guši,
tek jedan parfem neradnika u prah sruši.
Dok jedan sanja auto, a drugi ga vozi,
pravda u ovoj zemlji u statičnoj pozi.

O ambiciji i tišini

Najopasniji su oni bez želja i glasa,
što tvrde da nemaju ambicije ni časa.
Obično se takvi najviše trude,
da nam tiho i mračno presude.

Dva lica Pravde

Jedna je pravda za male i jadne,
 što mrvice kupe i ostaju gladne.
 Druga je pravda za gospodu finu,
 što vješto u mraku sakriju istinu.

Vječna revija

U skupom ruhu tražimo spas,
 dok tuđi pogled kroji nam stas.
 Ljubav je modni trend što vene,
 nosimo maske, a tražimo žene.

Prazni džepovi

Cipele sjaje, a korak je težak,
 svaki je osmijeh proračunat, mrežast.
 Kupujemo sreću na rate i dug,
 vrteći se vječno od slabosti u krug.

Kroj srca

On traži damu iz modnog žurnala,
 ona bi onog kom' duša nije mala.
 Al' krojač sudbine šali se s nama:
 odijelo je krasno, al' u njemu je tama.

2. Politička satira, korupcija i “veliki igrači”

Cijena nesposobnosti

Ne plaćamo skupo plodove zemlje ni rada,
već ceh koji ispostavlja nesposobna vlada.

Hrana bi bila pitoma i svima nam laka,
da nije poreza na pamet i na jeziku dlaka.

Lažni sjaj

Država nam blista, od obećanja sva zlati,
al' svaki kupac će taj sjaj gorko da isplati.

Pod krinkom obećanja koji nam daju,
Prodaju nam bižuteriju i šarenu lažu.

O suverenosti

Brže od mača i tuđinske čizme u hodu,
lažne su diplome presudile našem rodu.

Izgubismo ponos i vlastitu sjenu,
prodavši znanje za nikakvu cijenu.

Lažna dosljednost

Političar nas laže svako jutro,
u toj vještini on je put utro.
Dosljedan mrežu na nas baca,
pri tome misli da je on faca.

Dizelska bajka

Rezerve nam traju četiri dana,
dok praznik ide i traktor stoji.
U magli dizel, pamet bez plana,
tek prazne sate narod nam broji.

Domaći Eldorado

Eldorado posta ova zemlja mala,
predatori tu su našli svoja gnijezda.
Prodaju nam maglu u ruhu karnivala,
dok gasi se polako i zadnja zvijezda.

Inovacija

Taksi bez vozača, a šofer mu treba,
takva je kod nas tehnika nova.
Ne stiže taj napredak s dalekog neba,
već samo služi za pljačku bez krova.

Jedina zaraza

Za svaku bolest tražili su lijeka,
od pandemija napravili su dive.
Samo za pohlepu i krađu do vijeka,
cjepivo ne žele dok god sretno žive.

Bankovna vjernost

U toj su ljubavi uloge jasne,
dok tvojim novcem gase svoje strasti:
Banka ti posuđuje tvoje vlastite novce,
uz kamatu koja će te spasti.

Smokvin list

Narodni zastupnik, list od smokve,
čuva vlast da joj ugled ne zahladi;
A kad se digne bura ili oluja,
narod ostaje gol kod svoje gladi.

Arhitekti pakla

Teret krize na pleća im ne gine,
onima što za gozbu nisu ni znali;
Dok arhitekti iz sigurne daljine
gledaju na nas koliko smo mali.

Epigram o graditeljima

Red za obrok, dugačak i trom,
najveći je spomenik onima,
koji su državu zidali snom,
a sad su tuđinci u domovima.

Epigram o “vrhunskom” poduzetniku

Kupio tvornicu starom kramom,
 pa je u staro željezo pretvorio;
 vještinom se diči sad besramnom,
 onaj što nikad ništa nije stvorio.

Epigram o nadzoru

Nadzorni organi, ta vrsna elita,
 što budno prati svaki hod u prazno;
 njihova se služba samo u tom čita:
 da ono čega nema stavi pod razno.

Epigram o križaljci

U izbornoj noći, kad se karte dijele,
 gladan je narod najjeftiniji broj;
 tek usputna stavka što je svi požele,
 dok ne osiguraju fotelju i spokoj.

Epigram o obrazu i fotelji

Načela su roba što na burzi stoji,
 tržišnu cijenu određuje pak vlast;
 čim se fotelja u blizini zbroji,
 skuplji je obraz – a jeftinija čast.

Porez na pamet

Povišica zbog „veće odgovornosti“
tek je novi namet usred mraka;
zapravo je porez neodgovornosti
onih koji plaćaju tog luđaka.

Zajednička kesa

Ministar nikad ne krši zakon,
on samo stare običaje cijeni:
iz zajedničke kase grabi kapom,
da njegov predak ne pocrveni.

Stranačka instalacija

Pipa s medom i mlijekom curi,
obilje teče, nigdje ne zapne;
al' instalacija ta strogo žmuri,
da u stanove partijske kapne.

Igra prijestolja

U toj igri znanoj što za tron se laća,
porezni obveznik ulogu je dobio:
on je dvorska luda što jedina plaća
račun koji se pred narodom sakrio.

O preletačima

Nisu više žetoni što u džepu zvone,
sad su nam Bitcoin, virtualne tone.
Bez ikakva pokrića, u sjeni se skrivaju,
otporni na moral i bilo kakvu inflaciju.

Sisačka ostavština

Dug će se vraćati dva desetljeća tuga,
dok se ne rodi neki novi sluga.
Taman kad nitko više znati neće,
tko je krao, a tko ostao bez sreće.

Programska suradnja

Kad borci protiv mita u fotelju sjednu,
prodaju obraz za sitnu naknadu bijednu.
Preobraćenje ide brže od plavog dizela,
čim ih je pomama za vlast k sebi uzela.

Izborna roba

Kad ponestane laži i prostora za let,
raspišu se izbori, to poznaje svijet.
To je naš proizvod, znana mu je cijena,
dok narod čeka neka bolja vremena.

Poljoprivredna kemija

U poljoprivredu ulupane milijarde,
da bismo sutra još manje imali:
Kod nas su poticaji poput herbicida,
ubiju i ono što smo već posijali.

Digitalna vožnja

Toplički snovi Rimčevih taksija,
u istom smjeru voze bez mane:
Savršeno jure, bez ikakvih zastoja,
kroz PowerPoint slajdove i ekrane.

Porezna majstorija

Vlast nam je dovela porez do vrha,
znamo, to je naše vlasti i bit:
Postaneš revna tek porezna svrha,
mnogo prije nego si uopće sit.

Nevidljiva tehnologija

Robot-taksiji, taj vrhunac znanja,
u budućnost nas vode, ne Brijune:
Savršeno su oku nevidljiva imanja,
dok troše posve vidljive milijune.

Statistički sjaj

Gasi se požar benzinom u boji,
 recesija bježi pred inflacijom srama;
 sirotinja gori, više ne postoji,
 al' blista statistika u brojkama.

Magnetizam

Ista ih sudbina i magnet veže,
 od zakona jača je sila teže;
 optuženička klupa, zajednička sreća,
 korupcija je spona od države veća.

Trgovinska bilanca

Medalje se sjaje, a suveniri nižu,
 dok milijarde krvare u svakome dahu;
 kakve to titule u pohode nam stižu,
 kad nam je bilanca u debelom prahu?

Susjedski odnosi

Slovenac izvozi robu i rad,
 Hrvatu deficit ostaje mlad;
 kod njih se stvara, kod nas zbori,
 dok se s inflacijom država bori.

Ideološka kost

Narodu se baca kost da je glođe,
dok država tone i polako ode;
brže propadamo neg' vlakovi voze,
skriveni iza magle i jeftine poze.

Nacionalna arena

Država na samrti, na respiratoru leži,
al' strategija nova od stadiona kreće;
nek' se tamo više dok novčanik bježi,
u tišini bijede što se ni sakrit' neće.

Peradarska pravda

Umjesto skupe ćelije i vlage,
izgradimo farme, uložimo snage;
uz takve stručnjake iza rešetki,
bit će jaja više nego krletki.

Trgovačka logika

Proizvodnja stoji, deficit se širi,
al' naš se genij s time ne miri;
uvozimo inflaciju, nek' se okreće,
kad nema robe, bit će skupe sreće.

O političkoj eliti

Protiv korupcije oni se ne bore,
to je tek predstava za narodne mase;
samo traže pravo mjesto za izbore,
da iz tog klupka navuku sebi i na se.

O brizi za djecu i muzejima

Roditelj broji pelene pod paskom stroge vlasti,
dok miljenik iz kafića muzejskoj služi časti.
Država mjeri mrvice onima u potrebi,
dok se stranački kadar u hladu grebi.

O dubrovačkoj kulturi

U muzeju sloboda: sladoled i burek fini,
dok apartman se glanca u radnoj termini.
Povijest neka čeka, nek' je prašina prekrije,
važno da gazdarici u džepu sunce grije.

Mjera domoljublja

Domoljublje mjere po grlu glasnom,
šutnjom onih što bi mislili po svom;
tko ne kliče laži u zanosu strasnom,
taj je tek stranac za vlastiti dom.

Borci za mrak

Protiv mraka viču glasovi od čelika,
totalitarizam bi srušili do temelja;
no metoda im je ista, pobjeda velika:
sloboda se guši – to je tajna želja.

Partijski let

Lopovi su dobili krila i visine,
ne boje se pada, ni mračne dubine;
Dok narod strepi od svakog ponora,
njima je knjižica najbolja potpora.

Premijerova idila

O cvijeću i poduzeću premijer nam pjeva,
dok građanin od muke i praznine zijeva;
U pjesmi je sreća, a u stvarnosti jad,
on sanja proljeće, mi stagflaciju i pad.

Razvojni zamah

Hrvatski razvoj u punome je jeku,
al' ne gradi most, ni cestu, ni rijeku;
Taj zamah se osjeti, no istina je britka:
u džepovima onoga tko profit žitka.

Sigurnost države

Brzina države na testu se mjeri,
kad bjeguncu treba otvoriti dveri;
Sigurni smo samo u jednom, bez dileme:
da ministar bjeguncu tek štedi vrijeme.

O statistici i rejtingu

Ministar kroji brojke, kad mu se istina ne sviđi,
podučava nas računu ko' da se stvarnost ne vidi:
Kad rejting raste, u svakom ga kutu ima,
kad stigne dug — on postane samo tmina.

O institucijama

Institucije su tek mitska bića, priče stare,
refren što služi da se kupi malo mira:
Dok se magla čisti i dok nas ne prevare,
onaj tko je prodao maglu, taj i svira.

O poduzetništvu

Čim porezna uprava upali svoj stjen,
poduzetnička hrabrost nestane u tren;
Firma se gasi, bježi se iz tima,
jer mrak je ovdje najbolja klima.

O Saboru

Zakon ponude i potražnje tu vlada,
na tržnici glasova gdje obraz propada;
Sabor je postao mjesto javne prodaje,
gdje se za fotelju naivan narod izdaje.

O pravosuđu

Prevarant u zatvor svrati na kratko,
dok mu se imovina ne ohladi glatko.

O diplomaciji

Diplomacija naša rješenja ne traži,
već sigurna gnijezda za milijunske laži;
Skloništa gradi za one što su „zbrisali“,
koji su nam budućnost do kraja isisali.

Dioničko društvo

Kad vlast postane paravan za pranje,
a država poligon za crno poslovanje,
a u registar se ne upiše istina prava:
To je mafijaško društvo, a ne država.

Domoljublje u gotovini

Na proviziji diše vojska odana i mila,
 što tri desetljeća vjerno ista kola gura;
 ljubav prema rodnoj grudi nije slila,
 kad se mjeri šuštanjem nula i kontura.

Statistička magla

Prosjek je tek gusta magla u satu,
 što vješto skriva sva gladna usta;
 dok se jedni guše u raskoši i zlatu,
 druga polovina stalno ostaje pusta.

Genetski kod

Nema lijeka za glad što iznutra ždere,
 niti pilule protiv puste lakomosti;
 takvi se usponi najlakše mjere —
 foteljom u vladi, mekšom od kosti.

Cijena čestitke

Plakati sjaje, sponzori plan kuju,
 a sve to plaćate kroz plin i struju;
 nitko vam nije čestitao na tom daru,
 dok vam iz džepa izvlače zadnju paru.

Agencijski obrt

Zapošljavanje je postalo obiteljski zanat,
gdje podobnost vrijedi više od znanja;
politički kumovi drže svaki bankomat,
dok struka polako o putnom koferu sanja.

O matematici moći

Plaća mu je golema, a stanuje za ručak,
dok starac za stan daje zadnji svoj stručak.
Dužnosnik nije teret, on "umije" da vlada,
a mirovina je višak što državu savlada.

O poreznoj upravi

U muzeju države, usred sjaja,
porezna uprava tiho drijema;
Skupi izložak što porez otima,
činovnik koji samo sebe ima.

O vlasti kao pacijentu

Institucije trunu, sustav se ruši,
kapilarna bolest u svakoj je pori;
Lijeka nema dok se sustav guši,
pacijent i liječnik za život se bori.

O prodanim borcima

Najveći borci, gromka glasa,
na sniženju stoje, roba su laka;
Pravda im vrijedi do prvog časa
i do prve tajne ponude iz mraka.

O sustavu i šutnji

Kriminalu sustav u pomoć hiti,
ne traži kaznu, nit' pravdu zove;
Knjigovođe šalje da znaju skriti
u tišini tame vješto milijune nove.

Diplomacija i teren

Diplomacija brine za huligane vani,
dok domaći sportaš broji zadnje pare;
u državi ovoj, gdje su izgubljeni dani,
samo razbijači poznaju partnere stare.

Porezna prognoza

Dok vrh države uživa u sjaju,
sirotinja plaća i porez na zrak;
da im na gozbi, u rodnome kraju,
ne ugase svjetlo i ne padne mrak.

Vidoviti savezi

Savezi naši putuju nama cijene,
pobjednik se zna i prije no krene;
besplatna karta za onog se čuva
dok se odluči za koga se muva.

Cijena razuma

Struja i plin nek' idu u visine,
nek' zdrav razum u mraku strada;
tko da plaća tolike dadžbine
i šahovski mat što ga vuče vlada?

Sjetva razdora

Ovdje se pšenica odavno ne sije,
od vrtića do groba razdor nam cvjeta;
to je jedini plod što se rado pije,
u državi gdje je tek sramota sveta.

Kula od stakla

Kad staklena kula počne da se ruši,
bosi će prvi osjetiti na peti svojoj;
onaj u fotelji samo cipele mijenja,
dok narod plaća za njegov proboj.

O štednji i mudrosti

Što manje trošiš, račun ti je manji,
mudrost je to što premijer nam daje;
dok narod štedi da bi bio tanji,
oni se goje od prodane nade.

O vladinom radu

Najbolje bi bilo da rade od kuće,
jer svaki im dolazak preskupo nas košta;
dok narod plaća struju i svanuće,
njihov je nerad naša najskuplja pošta.

O tajkunima i energiji

Poklanjamo centrale onom tko već ima,
dok porezni obveznik račune im plaća;
tajkun se širi u novim stanovima,
a narodu se mrak i dug uzvraća.

Pravda i paučina

Studentica pala zbog instrukcija par,
država na nju digla sav svoj žar.
Al' tko milijune u gotovini prima,
tome je zakon blaga i draga klima.

Političko ozdravljenje

Teška bolest, mirovina rana,
četrdeset ljeta i gotova hrana.
Al' čim se fotelja tajnika ukaže,
invalid ustane, ozdravi i – ne laže!

O turizmu

Cijene smo digli nebu pod oblake,
sad i turisti bježe glavom bez obzira;
neće ovdje biti ni za siromake,
dok nam pustoš domoljublje svira.

O reformi zdravstva

Reforma je zdravstva novi tepih meki,
pod koji se novac iscurio krije;
doktori su skupi, a putovi daleki,
narod se liječi tamo gdje ga nije.

O administraciji i moralu

Ugovore u nas i mrtvac potpis stavlja,
smrt tek je zastoj što papir predstavlja.
Dok blagajnica pedeset eura važe,
milijuni na “časnu riječ” u džep odlaze.

O vječnim tajnicima

Fotelje su krojene po mjeri tijela,
tajnička je služba vječna i cijela.
Kad jednom sjednu, ne mrdaju više,
kao inventar što Ustav nam piše.

Vjernost i voda

Vodovodni sat je nekad očitavo,
danas upravlja cestama, bogme zdravo!
Četiri tisuće eura za vjernost i trud,
tko kaže da je radni staž ikome zalud?

O „trgovini“ utjecajem

Dok branitelj stari dalekovod krpa,
elitni muljator tuđe dugove trpa.
Iz udobne lože on trguje mukom,
upravlja jadom sigurnom rukom.

O sustavu nagrađivanja

“Ja tebi, ti meni” – zakon koji vlada,
iz mrtvih se mornara nova fotelja rađa.
Tragedija tuđa tek je jedna stepenica,
za novo lice u vrhu tapecirana stolica.

O hibridnom ratu

Dok bombe traže vrtiće, on postaje meta,
 ministar policiji tek vrpce nove reže.
 “Hibridni rat” je tek fraza s drugog svijeta,
 kojom nesposobni od odgovornosti bježe.

Sportska mirovina

Tjeralica kasni, bjegunac je brži,
 sportski se bori, u bijegu ne staje.
 Dok mafija vani “bonus vrijeme” drži,
 domovina mirno mirovinu daje.

Jednostanična vlast

Trodioba vlasti, ta bajka stara,
 u jedan se organ stopila cijela.
 Jedna glava vlada, bez stida i kvara,
 nula odgovornosti – to su mu djela.

Strategija čekanja

Autokracija se na brzini ne gradi,
 već na mucu onih što procjenu čekaju.
 Invalidu život u strpljenju i nadi,
 dok mu se spori dvorjani u lice rugaju.

Predizborni osmijeh

Porezna olakšica, taj darak kratka vijeka,
umirovljeniku sja k'o sunce u vodi.
Traje kol'ko osmijeh onoga čovjeka
što ga samo izborna pobjeda vodi.

Kleptomanija

Ovu bolest sustav izliječit' ne može,
nema tu pomoći od srušene nam kule.
Samo evakuacija spašava nam kože,
prije no što nas pohlepni do kraja ogule.

O željeznici

Trideset kilometara, desetljeća duga,
spora nam je radost, još sporija pruga.
Dok pragove čekamo u tromom šumu,
brže nikne šuma, nego li prag razumu.

Gornji sloj

Vile su skupe, marže su visoke,
ministar prodaje priče preduboke.
Za raj u vrijedi: "Štedi i cijene spusti,"
a njemu inflacija džepove napusti.

O EU fondovima

Milijarde cure kroz krupno sito,
onima što šute, jer sve je skrito.
Fondovi su postali prava zlatna žila,
za one čija se ruka nikad nije oznojila

O političkoj udomiteljskoj ustanovi

Fotelja topla, obraz gumeni se smije,
svatko grabi sebi, koliko god umije.
Vlada prima svakog tko se proda,
jer fotelja vrijedi više od naroda.

O državi i porezima

Država nam pere rublje za mecene,
porezni obveznik sapun plaća i vene.
Apsurd je dosegao vrhunac svih dača:
štedimo na kruhu, da se kamata plaća.

O savezima

Ideologija je zaklon od krhkog stakla,
gdje bježanje zovu bratskim vezom;
dok noga bježi što dalje od pakla,
jezik se kune tek vječnim vitezom.

O ratnicima s mreže

Domovinu brane u digitalnom boju,
dok pljačkaju tiho imetak njen;
najglasniji su u pobjedničkom stroju,
kad sebi u džep pospremaju plijen.

O pravdi i Jaguaru

Porezni obveznik srce je od zlata,
on plaća i onom tko previše ima;
dok odvjetnik Jaguarom otvara vrata,
tek siromah doprinos uplaćuje svima.

O azilu

Ovo nije država, već utočište pusto,
gdje politički uhljeb siguran se smije;
zakon je kupleraj, tkanje vrlo gusto,
pod kojim se svaka protuha sakrije.

Statistika spasa

Koalicija složna, plan im je fin,
mirovine rastu, al' raste i plin.
Dok čekaju obećanih osamsto eura spas,
groblja se pune – to je njihov glas.

O pravosuđu i igrama na sreću

Kad dobitak kasni i kad sreće nema,
 Lutrija nam novi scenarij sprema:
 Ne krivi sudbinu što te stalno prca,
 promijeni bubanj što loptice vrca.

O proračunu i kumovima

Luksemburg štedi, jer jadan ne zna,
 što je to prava veza i kumska sna.
 Mi proračun imamo za prijatelja draga,
 dok gnjide hranimo novcem onih s praga.

O vrijednosti eura

U zemlji gdje laž je valuta što vrijedi,
 sto tisuća eura poput sitniša izblijedi.
 Tri dana juda i dvanaest slatkih laži,
 to je kusus koji domaća ruka traži.

O investicijama i centru svijeta

Sisački kraj sad je centar svijeta,
 svaka mu vijest ko orden cvjeta.
 Još samo fali, u jeku te sreće,
 da investitor put k nama kreće.

O ambiciji i tišini:

Najopasniji su oni bez želja i glasa,
što tvrde da nemaju ambicije ni časa.

Obično se takvi najviše trude,
da nam tiho i mračno presude.

O izvozu pameti

Uvozimo struju, a izvozimo znanje,
dok optimizam glumi blagostanje.

Kretenska nada jedini je naš plod,
dok u mračni bezdan tone ovaj brod.

O pruzi i napretku

Dugo Selo – Križevci, epske priče,
deset ljeta rada, a još ništa ne niče.

Napredak je tek naš korak unatrag,
na toj pruzi putnik je izgubio trag.

O kamenu temeljcu

Kameni temeljac u zarasloj travi,
izborna obećanja za pašu kravi.

Kad prođe tjedan i utihne vika,
ostaje tek korov — to je prava slika.

O vlasti

Vlast je ko' luk što ga ljuštimo skupa,
ispod svakog sloja nova laž se kupa.
Što dublje se reže, sve jače oči peku,
dok suze za pravdom niz obraze teku.

Politički inkubatori

Sporo se žohar samo u mraku koti,
naspram vrsti što u fotelji se uroti.
U političkom inkubatoru bujaju bez stida,
dok inflacija rekorde svakog srama skida.

O obljetnicama i grahu

Dok krv je tekla za slobodu svetu,
sad moćnik mrki u krugu se vrti:
Svi dijele grah u svečanom banketu,
to jedino je što nam ostade od smrti.

O „kreten optimizmu“

Inflacija ždere i meso i kosti,
tek jedna stvar ne gubi na cijeni:
“Kreten-optimizam” vlast na nudi,
besplatan obrok u trećoj smijeni.

O mirovinskim fondovima

Četiri teška diva milijune pokreću,
al' fond je rupa što guta bez kraja:
Dok oni u Monaku slave uz svijecu,
naš se novac u crni ponor odvaja.

O rafineriji i gubitku

Rafinerija radi, pogoni se žare,
tehnološki proces doseže do vrha:
Stvaraju minus, troše nam pare,
proizvodnja nule – to im je svrha.

O sindikatima i gibanici

Gibanica miriše, sindikat pjevuši,
borba za prava u grlu je stala:
Lakše se ministru u trbuh sruši,
nego što istina na sunce bi pala.

Mirovinska matematika

Usklađivanje mirovina – čudo od zanata:
dobiješ petnaest, a trideset ti uzmu radi rata.
Dok on svaku kovanicu na svom dlanu važe,
“zaslužni” mu radni vijek u restoranu smaže.

O kameleonstvu i kičmi

Kameleonstvo je vrlina na cijeni,
dok se obraz u blatu ne izmijeni.

Kičma je danas luksuz i strava,
što si je priušti tek poneka glava.

O pravilnicima

Pravilnik se ne piše da bi lupež pao,
nit' da bi tko za krađu ikad znao.

Slova su tu samo da se bolje skrije,
ono što se ispod paravana pije.

O eliti i inflaciji

Dok narod sitne cente brižno broji,
elita kradom u redu stoji.

Prekovremeno kradu, ne znaju za dosta,
uz blagoslov države –njih ništa ne košta.

O “savjetovanju”

Savjetnik je titula, otmjena i fina,
al' iza nje se krije samo provizija.

Politička zaštita i ruka koja mije,
to je doktrina što se od nas krije.

O proračunu

Umirovljenik kune zbraja u tišini,
dok mafija ruje po državnoj imovini.

Kao divlja svinja usred kukuruza,
proračun je njima samo laka muza.

Glavna doktrina

“Ti meni, ja tebi”, to je zakon sveti,
samo pazi jako da te tko ne primijeti.

To je jedina vjera, doktrina i vlast,
gdje se čuva ruka, a prodaje čast.

Domoljublje pod cijenom

Tko krađu vidi, taj domovinu vrijeđa,
takva je domaća pravda novoga kova.

Okreni lopovu na vlasti svoja leđa,
i bit ćeš izgnan iz državnog snova.

Usklađivanje

Država milost u rujnu nudi,
mrvicu baci, tek da se zna.

Al' prvog u mjesecu zakon sudi:
uzima natrag sve što ti dade s dna.

Najskuplji manjak

Milijune nižu u mračnoj tišini,
misleći da sreću kupljenu nose.
Al' kad ih stigne mrak u dubini,
savjest im traži račune bose.

O slobodi i istini

Sloboda tiska kod nas čudne je naravi,
poput ženskih prava u Saudijskoj Arabiji.
Novinar je „uši“ samo onom tko se boji,
jer se previše ugojio na mucu koju ne broji.

O poretku i opstanku

Institucija nije za red ni za znanje,
već prostor za deratizaciju i pranje.
Izbora više nema, ostao je samo krik:
Neće nas biti, isisati će nas parazitni lik.

Idealni paravan

Dok predsjednik slavu i klikove bere,
a narod se pita gdje su namjere fine,
Tajnik potpisuje račune za večere
od sto šezdeset i jedne tisućice.

Gospodarski patuljci

Dok saveznici šute i sporazume kroje,
iza leđa onih što na dnu ljestvice stoje,
Domovina tone, lažni je domoljub krasi –
izgubismo u miru što u ratu se spasi.

Pravosudna biološka zaštita

Pravosuđe naše strpljivo i tiho čeka,
dok optuženik stari i prolazi mu vijek,
Da biološka smrt postane jedini lijek,
a narod zaboravi pljačku iz daleka.

Terapija

PTSP se ne liječi šutnjom ni sramom,
dok društvo tone u mraku pod jamom;
Prva je terapija, bez lažnih prognoza,
lopovluku je točna i jasna dijagnoza.

Izvozni adut

Država nam tehnološki gigant posta,
svjetskom tržištu nudi svega dosta:
Dok drugi izvoze pamet i strojeve,
mi u svijet šaljemo rođene sinove.

Domoljubni test

U ljubavi prema rodnoj grudi,
nismo k'o ostali, obični ljudi.
Tu se domoljublje dokazuje lako:
izbjegni javnu nabavu, pa se hvali jako.

Suverenitet

O granici ponosno pričaju svima,
dok mašu barjakom pred tuđincima.
Al' suverenost naša tužno se klanja,
gdje nam počne dug, a završi sanja.

O pravosuđu

Dokazi izdaleka putuju bez žurbe,
sporošću se ovdje do pobjede stiže;
kad istina stigne do sudske klupe,
optuženik će vječnosti biti bliže.

O vlasti

Vlast od nas uporno budale pravi,
u igrokazu gdje razum strada;
al' pošteno je reći i istinu objavi:
dali smo im glas za ta djela jada.

O kućnom budžetu

Dok muž u magli milijune naniže,
 obitelj krpa onaj što u tišini strada;
 žena iglom i koncem proračun diže,
 dok on trguje snovima propalog grada.

O bljeskalici

“Uhapsi, slikaj, pusti” – nova je moda,
 gdje pravda tek pred objektivom stoji;
 od svake presude i sudskog hoda,
 brži je bljesak što slobodu kroji.

O domoljublju

Ljubav prema rodnoj grudi lako se mjeri,
 u toplim krajevima gdje se novac skriva;
 domoljub bježi dok ga zakon tjera,
 dok mu se imetak u tuđini osniva.

Pogled kroz rolete

Propise i zakone u zemlji pišu,
 oni što se u fotelji njišu.
 Od spuštenih roleta ne vide svijeta,
 i nikom to, čini se, nimalo ne smeta.

Pozlaćeni magarac

Propise i zakone u zemlji pišu,
oni što se u fotelji njišu.
Od spuštenih roleta ne vide svijeta,
i nikom to, čini se, nimalo ne smeta.

Mat u tri poteza

Uzalud premijer žrtvuje pijune,
kad narod broji nestale milijune,
duboko u blato on se zakopava,
ni zadnja mu laž glavu ne spašava.

Zlatna anemija

Vječno živi vrhunska alkemija,
dok u premijera vlada anemija,
narodni se novac u zlato pretvara,
u podrume tajne – lažnih vinara.

Sveto stado

Naše su krave postale svete,
k'o prave političke marionete;
umjesto da ih u zatvor sprema,
postati će sveci - tu nema dileme.

Alkemija proračuna

Naš proračun čudo je što fascinira,
 što se manje puni – ma, koga to dira?
 Sve je manje ljudi da ga pune, zato
 što ga svete krave pretvaraju u zlato.

Politička dosljednost

Demokracija k višoj sili teži,
 da se lakše s vlašću umreži,
 pa prebjeg koji se snalazi,
 radi interesa sva obećanja gazi.

Politička alkemija

Najveći uspjeh politike je konsolidacija,
 poticanje naših pobjedničkih naracija;
 u divljem kaosu najprizemnijih strasti,
 naši dugovi rastu – zahvaljujući vlasti.

Budžetska bajka

Država uvijek u budžetu ima,
 kako i ne bi, kad uzima svima.
 Premijer nas tada zdušno uvjerava:
 Živite bolje neg' gospoda prava!

Domoljubni paravan

Nekad se gledalo “Pozorište u kući”,
a danas pozornica je cijela država,
glumci se bogate u točki vrući
dok siromašna publika gladna spava.

Profesionalni borci

Vođe umirovljenika se fino umotali,
svoju su “borbu” kapitalizirali.
Zasjeli u odbore i meke fotelje,
da ispune vlastite, a ne naše želje.

Tabu tema

Nije teret sustava naš sektor reale,
njima je teško jer plaće su male.
Već cijela vlada što staža ni nema,
al’ to je za nas zabranjena tema.

Siguran smjer

Uyjerava nas naš premijer,
stići na dno – on ima smjer.
Jer, tad ne možemo više niže,
s dna se dalje nikamo ne stiže.

O vojnoj strategiji

Hrvatska kupuje tenk od trideset milijuna,
 dok dron od dvije tisuće vreba iz visina.
 Pamet nam je davno u teškoj recesiji:
 skupo oružje u jeftinoj agresiji.

Lažne diplome

I s krunom sjajnom na uskoj glavi,
 dok titule kliću u svakom dahu,
 praznina se brzo u riječi javi,
 ostavljajući mudrost u zaboravu

Vaga

Poštenje vlasti mjeri se centima,
 a propusti – bačenim milijunima.

Nebeska strategija

Sve su pogone i sela ugasili davno,
 sad mole se suncu i čekaju slavno.
 Gospodarstvo nam na vedrini počiva,
 a pod zemljom se zadnja nada skriva.

Stare fotelje

U novom ruhu, a stara je sjena,
u svakoj fotelji stalna je smjena.
Duh korupcije i dalje nas guši,
a nesposobnost snove nam ruši.

Prvi stroj

Ministar zbori o slozi, puna usta
dok diskriminaciju vlada pusta.
Zajedništvu uči one s dna stroja,
što rane još broje iz prvog boja.

Savršen promašaj

Milijuni su skršeni u bajne sustave,
digitalna uprava slavi nove dane:
tisuće rješenja, redom neispravna,
savršeno upakirana njihova je mana

Državno jamstvo

Obećani taksi još u magli stoji,
dok narod plaća tuđih snova sjaj;
nebodere u Dubaiju poreznik broji,
za prazna obećanja — skupi promašaj.

Povratak u stvarnost

Ukinite im gorivo, nek' pješače s nama,
da promet prodiše, a progleda vlast;
tek kad osjete život pun istinskog srama,
vidjet će kakvu su nam skrojili propast.

Saborski pašnjak

Saborski "mozak na paši" se gladi,
subvencijom onih što rintaju danju;
dok radnik za goli minimalac radi,
oni u saborskom uživaju sranju

Mutna posla

Vlast obožava kad kriza krene,
jer u mutnom se najbolje krade;
dok narod broji zadnje poene,
oni u džepove trpaju naše nade.

Saborske igre

Dok se u Saboru igraju Kaligule,
i konje bi rado imali u ravnini;
narod na kraju sve plaća račune,
dok se časte u saborskoj kantini.

Senzori za kvarne

Kvarne ljude spaja moćna sila,
 senzor ugrađen nepogrešivo radi;
 ona je oduvijek gadovima mila,
 dok narod tek preživljava u nadi.

Preračunata vlast

Kad vlast najavi izračun novi,
 znaj da se teren za laži sprema;
 u očaju narod dok milost lovi,
 poniznost granice odavno nema.

Rezervni položaj

Dok domaća radnja polako jenjava,
 strani centri moći šalju nam hvalu;
 politička elita fotelje si spašava
 dok narod ostaje na pustom žalu.

Profit zajedništva

Dok o zajedništvu on glasno zbori,
 iza te maske tek profiter se krije;
 čeka da tvoj znoj u novac pretvori,
 dok mu se provizija u džepu smije

Opsjena sigurnosti

Prvo se po običaju laž u eter pusti,
i na nju se izgradi opsjena nova;
dok inflacija kipi u magli gusti,
“sigurnost” su tek na papiru slova.

Šminkanje ponora

Najava nova, izračun se sprema,
al' iza brojki ni malo istine nema.
Teren se šminka, sjaj se lažni širi,
dok s novog dna samo bijeda viri.

Rezervna fotelja

Gdje prilika kuca, tu se lopov rađa,
pa se uz kovertu moralno pogađa.
Prodaj domovinu, nek' se drugi muči,
za Briselsku fotelju, ti u redu čuči.

Zadatak preživljavanja

Resetiranje države nije tek želja,
već jedini put bez dobrih fotelja.
Jer tko u redu za sendvič stoji,
taj dane do ručka uzalud broji.

Kazalište apsurd

Nekad se gledalo “Pozorište u kući”,
a danas pozornica je cijela država,
glumci se bogate u točki vrući
dok siromašna publika gladna spava.

Zadnji peron

Umjesto bojnih i ratnih budnica,
dok narod čeka na rubu snaga,
njima bi bolje pristajala ludnica
u vlaku što bježi bez traga.

Šampionska opstrukcija

Vrhunac je naše državne sreće,
dok pravdu s perona u nepovrat gone,
tužitelj europski šampiona meće,
u opstrukciji – dok zemlja nam tone.

Lažni sjaj (nova verzija)

U sjeni moći, gdje istina drijema,
pravda se kroji po mjeri sistema.
Dok narod šuti i nepravdu trpi,
vlastite džepove pohlepa krpi.

Tržnica obećanja

Na tržnici duša glas se prodaje,
za šaku laži što vlast nam daje.
Kupuju nadu, a prodaju maglu,
dok narod srlja u propast naglu.

Mreža moćnika

Pletu se mreže od zlata i svile,
da bi se sakrile nečiste sile.
U svakom čvoru po jedna je tajna,
budućnost naša – nimalo sjajna.

Ples marioneta

Konce povlače ruke iz sjene,
dok narod plaća previsoke cijene.
Igramo ulogu u tuđem boju,
gubimo ponos i dušu svoju.

Gorka pilula

Istina boli kad se spozna,
sudbina naša često je grozna.
Pijemo čašu gorkoga jada,
dok u nama zadnja nada strada.

Zlatno tele

Klanjamo se kipu od lažnoga sjaja,
dok nas pohlepa polako razdvaja.
Zaboravimo brata i ruku spasa,
postadosmo žrtve vlastitog glasa

Slijepi putnici

Vozimo se vlakom koji nema cilja,
svaki kilometar – nova je zbilja.
Strojovođa spava, a putnici šute,
dok siječemo maglu i staze ljute.

Duhovi iz sjene

Vlast ne voli kad se glasno zbori,
kad se u srcu istina stvori.
U mraku kuju planove nove,
da nam ukradu i zadnje snove.

Politički rulet

Ulog je velik, a sreća je tanka,
igramo igru bez ikakvog danka.
Kockamo se s onim što sveto nam bješe,
dok se u loži moćnici smiješe.

Prazne riječi

Govori teku k'o mutne rijeke,
 obećanja stižu iz daljine neke.
 Slušamo bajke dok stvarnost nas guši,
 svaka se kula od karata ruši.

Cijena obraza

Za koliko srebra obraz se gubi,
 kad se s nepravdom ruka poljubi?
 Prodajemo čast za mrvu vlasti,
 ne misleći kako ćemo pasti.

Senzori za istinu

Nema tog stroja što laž će otkriti,
 ako se srce odluči skriti.
 Senzori šute kad moćnik prođe,
 dok pravda pati kad nalog dođe.

Kazalište lutaka

Scena je spremna, zastori se dižu,
 lutke na koncima polako stižu.
 Publika plješće, a ne vidi tko vodi,
 u kakvoj se zapravo živimo slobodi.

Šminkanje stvarnosti

Puderi i kreme za rane duboke,
lažni osmijesi za laži visoke.
Sve se sjaji na površini toj,
dok unutra vlada nemir i boj.

U dvorima moći

Zlatni su kaleži puni,
dok narod mrvice broji;
vlast se u raskoši kruni,
a pravda u kutu stoji.

Trgovci nadom

Prodaju nam sutra bolje,
za šaku lažnih obećanja;
dok imamo snage i volje,
oni nam krađu sanjanja.

Zidovi šutnje

Visoki zidovi brane,
pogled na istinu gorku;
oni što vidaju rane,
ne sudjeluju u tom zboru.

Maskenbal laži

Skriveni iza šminke,
igraju uloge svoje;
dok traju te slike tanke,
oni se istine boje.

Ogledalo srama

Pogledaj lice u staklu,
kad padnu sve krabulje;
u tom ljudskom paklu,
najviše bole te mrlje.

Digitalna sjena

U mrežama lažnog sjaja,
gubimo vlastiti lik;
svaki nas klik razdvaja,
dok raste taj nijemi krik.

Senzori života

Mjerimo puls u stroju,
zaboravljajući srce što kuca;
u tom beskrajnom boju,
svaka se nit polako kida.

Mađarski račun

Dok saborske lole jezik svoj bruse,
 crkava i naše posljednje kljuse.
 Mađarskoj silan danak se plaća,
 dok sirotinja remen steže i plaća.

Cijena prolaza

Garancije su ko ugovor s vragom,
 kroz sitna slova euri nestaju netragom.
 Kad na mostu osvanu pukotine,
 narodni harač nam opet ne gine.

Budžetski perpetuum mobile

Tajkunu država porez ne naplaćuje,
 već mu na ukradeno kamate uplaćuje.
 Da namire dug tom "poštenom" paru,
 državu odlazi po novac istom kamataru

Cjevovod suvereniteta

Hrvatski suverenitet Janafom teče,
 nafta je ista, al' je nitko neće;
 dok pregovori na nultoj točki stoje,
 gubitci se teški danima broje.

Tuđa ruka u našem džepu

Vlast troši k'o pijani milijarder,
u krivom pravcu, ne mijenja smjer.
K'o da za nas sutra više ne postoji,
naš novac daje da ga drugi broji.

Idealna obrana

Kupiš tenk za euro milijune,
da u ratu brani tvoja imanja;
i dron od dvije tisuće pune,
da od njega ostanu tek sranja.

Energetsko čvorište

Postali smo čvorište moćno i slavno,
al' dizela nema za seljačku ruku;
za tenkove ima, to nam je glavno,
dok traktor u polju ne proizvodi buku.

Recept za krizu

Lansiraj krizu, proglasi prokleti rat,
da u mutnom sve dozvoljeno bude;
dok cijene nafte skaču na deseti kat,
narodu dno, a vama će jednom da sude.

Jednosmjerna karta

Političari za profit ratove spremaju,
narodu račun i kartu u jednom smjeru daju,
dok oni bogatstvo u miru zbrajaju,
naši sinovi živote u tuđem blatu ostavljaju.

Čuvari budućnosti

Kupuju se skupe “pračke” za štit,
za budućnost koja se jedva sluti,
da obrane samo onaj mali bit,
što će 2040. dočekati na ruti.

Diplomatska večera

Vanjska politika, staru mudrost nudi:
kud svi Turci idu, tud i Mujo ljudi.
Al' na kraju, kad se račun dostavi,
zadnji Mujo shvati tko ga napravi.

Tržnica sjena

Diplomat mudar vrijedi k'o krila bojna,
al' nama bješe draža kupnja neprobojna;
žetone skupe s placaja sad narod zbraja,
dok upotrebna vrijednost u ništici očajava.

Cijena snova

Dok stranci stižu k'o gotova roba,
domaći talent tek u očaju proba;
odustajanje vježba, to mu je dika,
jer preskupa bješe ta sanjana slika.

Izborna aritmetika

Dva i dva mogu i pet biti,
ovisi kad ćeš ih zbrojiti.
Izborna to je matematika,
naša poznata enigmatika.

Papirnati ljudi

Laži traju dok se ne osuše,
na papiru žive mrtve duše.
Ne zna se ni koliko nas ima,
jer i na papiru ništa ne štima.

Besmrtni birači

U godinu dana nestane tisuće birača,
al' kad dođu izbori, još više ih se vraća.
Jer, popisi vrijede samo na papiru,
gdje ima birača koji nikad ne umiru.

Ustavna usklađenost

Jedno je papir, drugo je stvarnost,
tu ne postoji nikakva podudarnost;
u registar se trpa na tone smeća,
što veća laž, to je ustavnost veća.

Birokratska demografija

Nacija smo mladih, makar na papiru,
djeca ne postoje, a stari ne umiru.
Birokracija zdušno, u pola glasa,
broji samo one – što biračka su masa.

Koljevka glasača

Pravo glasa se već u pelenama stiče,
k'o i oni mrtvi – ne treba da se miče.
Na popis ih stave čim malo prohodaju,
samo da u svoju korist njihov glas dodaju.

Papirnata snaga

Stručnjaci stižu s diplomom bijede,
dok pravi radnik tuđa kruh jede.
S lažnim papirom razvoj se kroji,
a sposoban bježi jer ga se boji.

Skupi orden

Orden se sjaji, a potpis nas veže,
milijunski dug u budućnost rasteže.
O olovci ovisi sudbina nam luda,
ratnika što školu zaobiđe svuda.

O ogledalu i viziji

Vizija mu seže do stakla i rama,
dalje od sebe ne vidi, sve tama.
U ogledalu div, u stvarnosti jad,
država mu služi za slikanje sad.

Dividenda prošlosti

Domovinski rat k'o dioničko društvo diše,
gdje parazit dividendu bez zasluga upiše.
Dok pravi borci tiho sami u sjeni stoje,
prekaljeni dioničari lažni "zasluge" broje.

Kinetička energija

Povijesne ličnosti mrtve okreću dušu,
brže od turbina u koje vjetrovi pušu.
Dok im se imena k'o paravan slažu,
poltroni u ime njih – laži nam kažu.

Stakleni grad

Gradimo kule od tankoga stakla,
ko da nas ruka sudbine ne dotakla.

Kad prvi kamen iz mase poleti,
prazna će obećanja svatko da sjeti.

Maska

Na licu osmjeh, u srcu je stud,
uzalud tražiš razuman sud.
Pod maskom sjajnom lice se krije,
dok se licemjer nad jadom smije.

Prazna obećanja (druga verzija)

Riječi su tekle ko bistra rijeka,
obećana sreća svakoga čeka.
Al' kad se dlanovi na kraju sklope,
ostaju samo sumnje i stope.

Slijepi putnik

Vozimo se brzo u nepoznat kraj,
svi bi u nebo, u vječni taj sjaj.
Al' nitko ne pita tko drži kormilo,
dok se u magli sve izgubilo.

Paukova mreža

Pletu se mreže od tankih niti,
u njima ćeš brzo zarobljen biti.
Što više se boriš, čvor je sve jači,
dok te u tami pauk ne svlači.

Labirint

Tražimo izlaz iz začaranog kruga,
gdje svakoga čeka neka tuga.
Zidovi visoki, a nebo je daleko,
izlaz je našao tek rijetko netko.

Ples na žici

Hodamo tanko, bez sigurnog tla,
između dobra i vječnoga zla.
Ravnotežu čuvamo uz veliki trud,
dok ispod nas zjapi ponor i lud.

Kamen spoticanja

Na svakom koraku kamen te čeka,
ko da je sudbina od nas daleka.
Sapleteš se lako na sitnu stvar,
i izgubiš onaj iskreni dar.

Kolo sreće

Okreće se kolo, ide u krug,
nekome donosi dar, nekome dug.
Danas si gore, sutra si na dnu,
ko u nekom teškom i ružnom snu.

U sjeni križa

Klečimo ponizno, molimo tiho,
dok našu patnju ne vidi nitko.
U sjeni križa utjeha se traži,
dok nas život više ne važi.

Novi list

Okrećeš stranicu, počinješ iznova,
gradiš dvorce od novih snova.
Al' tinta stara kroz papir se vidi,
prošlosti svoje nitko se ne stidi.

Zid šutnje

Gradimo ograde od teških riječi,
da nitko ne vidi što se u nama krije.
A bol se samo tišinom liječi,
dok se sudbina nad nama ne nasmije.

Tragovi kočenja

Život juri bez kočnica i plana,
ostavljajući za sobom paljevinu i dim.
Svaka je sekunda jedna nova rana,
dok se polako ne pomirimo s tim.

Prodavači magle

Nude nam vizije u šarenim omotima,
obećavaju raj na zemlji i sreću.
Dok se bogate na našim životima,
bacajući nas u najdublju vreću.

Kamen u cipeli

Smeta nas istina što nas stalno žulja,
pokušavamo je sakriti i zaboravit' lako.
Al' ona je tu, ko sjena što se šulja,
i podsjeća nas da nije trebalo biti tako.

Vrhunac hohštapleraja

Mirovina je teret, a arbitraža laka,
tamo gdje se gube milijuni od tlaka.
Ulaganje u propalo – investicija nije,
već potpisana krađa što se u zakonu krije.

O ministru

Ministar nam je čovjek u leru,
 što samo dimi dok motor se kreće,
 dok narod čeka na pravu mjeru,
 on praznom pričom prostore mete.

O političkom usponu

Od malog kokota do kričavog pijevca,
 najbrži uspon uz tuđi se novac plaća;
 dok narod čeka mrvice iz lijevca,
 vlastita pohlepa dvostruko se vraća.

O beskičmenjacima

Državu smo stvorili, a sad beskičmenjaci,
 gospodare starošću i za teret nas drže;
 riznicu znanja gaze ko ubogi prosjaci,
 dok sebi grade i treći ljetni vikend prže.

O Inu i mađarskom poslu

Dobili su Inu, uz dobar mito i čast,
 nama osta trošak, njima debela mast.
 Dok oni broje dobit što u Budim ide,
 mi saniramo rupu da je oči ne vide.

O premijerovoj taštini (

Hibridni pogon državu nam goni:
Premijerov ego u magli zvoni.
Dok on se igra globalnog maga,
narodu s trbuha nestaje snaga.

O travničkim diplomama

Dokaz su živi da škola ti ne treba,
kad se s “Travnikom” krade do neba.
Uz sumnjiv papir i stranačku vezu,
najlakše prazne mirovinsku mezu.

O funkciji i čovjeku

Kad mu funkcija u krvotok uđe,
tijelo mu postane stanište tuđe.
Dobio je mandat i postao faca,
al' od poštenog čovjeka štraca.

O političkoj robi

Politička objest svoj rok trajanja ima,
al' pokvarena roba ne smeta baš svima.
Iako pokvareno smrdi i odavno je prošla,
s polica ne silazi — k'o da je tek došla.

O ministrima i stranci

Ministra takvog ni Bog ne bi htio,
ali ga je stranački potpis iznjedrio.
Njegova pamet nije od Božjeg djela,
već stranke koja ga je u resor svela.

O “najtežim” resorima

U najteži resor šalju te s nadom,
da dokažeš ljubav odanim radom.
A zapravo kažu, dok te onamo gone:
“Pokaži nam vjernost dok brod tone.”

O fotelji i padu

Kad se pod njima stolica zaljulja,
ne pada onaj što narod baulja.
Dok on se drži zubima za vlast,
samo stolica igubi svoju čast.

Suverenost

Suverenost države i ponos joj goli
na tankoj se niti neprestano njiše:
završi baš tamo gdje premijer voli
kad cijenom struje počne da izdiše.

Visoka moda fotelje

Obraz mu đon, a srce od kroma,
on ne zna za miris toploga doma.
Dok narod glasa i čeka na čudo,
on kroji zakone – isključivo ludo.

Zlatni rez

U mutnoj vodi najbolje se pliva,
gdje pravda šuti, a korupcija uživa.
On uzima deset, a ostavlja sitninu,
dok “veliki igrači” uzimaju otpremninu.

Igra prijestolja

Na vrhu brda, gdje vjetrovi pušu,
prodali bi đavlu i rođenu dušu.
Drže se skupa k'o karike lanca,
dok narod od gladi stomak glanca.

Savjest

Istina bježi pred sjajem ordena,
nikakve savjesti odavno nema.
Veliki igrač ne ostavlja nikakva traga,
samo nas vodi do siromaštva praga.

3. Društvena apatija i ratni profiteri

Hrvatska žaba

U loncu se krčka narod, vrije voda,
dok globalni igrač konce svoje vuče.
Hrvatska žaba, već skuhana ne hoda,
dok u mraku vlada kroji nam svanuće.

Ratni stroj

Uvjerava nas Trump da mirno spimo,
dok zvecka oružjem i strahom nas davi.
Al' ne može skriti, koliko god htio,
skromne vijuge u svojoj praznoj glavi.

Diplomacija Bliskog istoka

Mir na Istoku čudna je biljka,
tek kratki predah usred vreve:
Služi nam samo kao primirje,
da lakše naciljamo prve susjede.

Ruski energenti

Povijest se piše u krvi i dimu,
dok sudbina kroji tko će u rat:
Nekome donosi samo crninu,
a Rusiji crni tanker i naftni aparat.

Dioptrija mira

Dok Senat dvoji o razumu vođe,
naši vide mirotvorca bez mane;
izgleda da mir kroz naočale prođe,
kad razum tek ratno stanje postane.

Geostrateška vježba

Mornarica naša u Hormuz bi htjela,
spremna je posada i flota cijela;
čeka se samo onaj kadar pravi,
da na tjesnac na karti prsti stavi.

Domoljubni veslači

Tko Slavonije vidio nije,
niti mu srce za ravnicu bije,
novi mu ispit sudbina sprema:
veslati do istoka gdje mira nema!

O miru i pregovorima

Gdje jedni drugom ruku ne pruže,
niti se barem u jednoj točki slažu,
tu mir se ne osjeća najbolje i najduže
kad ga u praznim riječima tek važu.

O onima koji nemaju što izgubiti

Čuvaj se onoga što nema više stida,
 niti što izgubiti, ni što da mu ukradu;
 taj ne pregovara niti ti rane vida,
 on rješava stvar samo u napadu.

O ratu kao paravanu

Daleki ratovi našoj su vladi spas,
 idealan paravan da utišaju nam glas.
 Dok narod porez plaća i nada mu kopni,
 birač se zbrinjava – parazit besprijekorni.

O prijestoljima

Povijest nas uči kroz prasak i lom:
 prijestolja padaju uz tresak i grom.
 Nema tu tišine kad se kruna mrvī,
 sve završava u prahu i krvi.

O gusko-narodu

Što je magla gušća, prodavaču rejting cvjeta,
 dok dezorijentirana jata od svjetla se kriju:
 Guske uporno bježe s ruba ovoga svijeta,
 ravno u naručje onih što ih najbolje briju.

O abdikaciji

Kod nas se kruna ne skida polako,
 niti se prijestolje pušta samo tako;
 Abdikacija se ne piše nalivperom,
 već čelikom i policijskom mjerom.

O ratu i fakturama

Domovinski rat k'o pancir prsluk služi,
 da sumnjiva faktura što duže izdrži.
 Pod njim se skriva nesposobna uprava,
 dok se u mutnom tuđa sreća kuje i spava.

Ekonomski fašizam

Fašizam praznog želuca ne bira boje,
 dok gnjide u miru broje novce tvoje.
 Na ulicu bi trebalo izaći više puka,
 nego što na stadionu urla radi muka.

Domoljubni ruksak

Umirovljenik stari za porez se brine,
 dok radnik u znoju dodanu vrijednost vine.
 A pravi Hrvat, s rukom na srcu stoji,
 porez plaća zastavom, eure broji.

O gorivu i nuklearkama

Dok svijet u strahu glave broji,
a nuklearni požar stalno prijeti,
mi slavimo što cent nam stoji,
na jeftinijoj, nesuđenoj dijeti.

Gorka pilula

Istina boli kad se u lice kaže,
lakše je kad se slatko laže.
Al' gorka pilula jednom se guta,
kad skreneš sa pravoga puta.

O energetici i tvornicama

U mraku nam vizije, u struji smo kratki,
al' snovi o moći postali su slatki.
Tvornice gradimo što državu piju,
dok fenovi jači tramvaje biju.

Promatrači potopa

Gledamo mirno dok se krov se ruši,
uzdah nam krt, a korak trom se guši.
Dok brod tone, mi mjerimo mu sjenu,
čekajuć' tuđu ruku – i njezinu cijenu.

Pijavice u stroju

Dok barut slijepi i dok groblja se pune,
 on mirno u svoju čednost se kune.
 U jeku bolnog krika on kune se u čast,
 dok tuđom krvlju hrani vlastitu mast.

Sigurnost

Oružje blista, parade se nižu,
 dok računi stari na naplatu stižu.
 Sigurnost nam jamči veza i sjenka,
 i rezervni dio s crnoga domjenka.

Prsti i barut

Zalud im zakoni s rokovima kušnje,
 kad strasti su niske, a namjere tmušne.
 Prsti ih svrbe, miris ih mami,
 najdraže pucaju kad su u tami.

O dijagnozama

U državi ovoj čudan se zakon piše,
 korupcija raste, a pravda se skriva;
 osumnjičeni tek nakon uhićenja uzdiše,
 jer bolest je brža od sudskoga poziva.

Nebeska strategija

Sve su pogone i sela ugasili davno,
 sad mole se suncu i čekaju slavno.
 Gospodarstvo nam na vedrini počiva,
 a pod zemljom se zadnja nada skriva.

Brižni piromani

Vrh države brine, glasno nas tješi,
 dok požar cijena samo se smiješi.
 Piroman se kune u taj plamen vreli,
 što sam ga užga, pa se sad veseli.

Vidovitost vođe

Na karti ratne strahote ne vidi,
 dok narod krvavi i gorko plače;
 al' svaku tvoj cent on predvidi,
 i proračun njome puni sve jače.

Rezervni igrači

Uvijek se nađu oni što čekaju,
 da u mraku tuđi plijen vrebaju.
 Rezervni plan za vlastitu spas,
 kad narodu konačno pukne glas.

Sumrak imovine

Tvornice su okupirali tajkuni,
polja su nam zarasla u šumi,
brodove nam sad susjedi grade,
rasprodane su i posljednje nade.

Puno nebo, prazan tanjur

Plaćamo preskupe tuđe dronove,
dok narod živi na socijali na bonove.
U naše glave nikako da uđe:
Zašto lobiramo za milijarde tuđe?

Piromani u fraku

Mjere štednje su najdraži alat,
onih što svijet su zapalili prije;
dok narod gasi taj pakleni rat,
krivac se mirno na pepelu grije.

Rasprodaja domovine

Resursi naši na popustu stoje,
u bescijenje ide sve što ostalo je;
na obranu troše i puste eure broje,
dok stranci nas uzimaju pod svoje.

Gerijatrijska obrana

Planiramo obranu, strategiju novu,
kad neuke glave u boj krenu,
preživjeli starci u zadnjem lovu,
čuvaju budućnost već izgubljenju.

Ratna cijena

Gorivo skuplje, tanker kroz rat plazi,
dok nam pričaju priče o spasu i brizi,
a sve se po starom i ustaljenom pazi:
da nam novac iz džepa izvuku u krizi.

Humanitarian finta

Socijalna pomoć za ministre sjaji,
glume humanost s novcem tuđim,
dok se “inkluzivni dodatak” taji
na ratišta šalju - prave nas ludim.

Skupo naslijeđe

Kupuju se “pračke” za rat što se sluti,
dok oružje čeka da postane smeće,
a djeci se pripremaju ratovi kruti,
kò jedino blago što od nas se kreće.

Meta u Splitu

Dok narod se drži s glavom u pijesku,
u luci nam brodovi u stranom bljesku.
Ne služi nam on za putnike i turiste,
već kao meta na karti – i ciljeve nečiste.

Čekanje na mir

Neki mir grade djelima, trudom i znojem,
naši ga čekaju u redu, pod ratnim strojem.
Iza onih što samo profitom ratove mjere,
naši je mir na dopustu, tek prazne namjere.

Miris profita

Luka se širom tuđem smeću nudi,
dok kleptoman domaći za dobitkom žudi;
kad se džep puni, savjest se ne budi,
jer smrad od novca nikome ne sudi.

Vjetrenjače

Boriš se ludo protiv vjetra i sila,
dok ti se lome nejaka krila.
Vjetrenjače stoje i dalje se kreću,
ne mareći za tvoju nesreću.

Dug sirotinji

Država zajam uzima od onih što nemaju ništa,
s počekom koji nadživljava grobna počivališta.

Inflacija grize, a vjerovnik polako gasne,
dok kredite troše glave što su nadasve masne.

O sijačima mržnje

Opasno je kad ministri drže mikrofon onima
što mržnju siju na temelju birtijskih priča,
pa truju narod lažnim izmišljenim tonovima,
dok istina šuti sred općeg pokušaja linča.

O pravdi

U zemlji ovoj svaka šuša krade,
dok pravdi trebaju ljeta da prohoda;
trošimo bogatstva na dokazne parade,
da lopov je lopov – s lopovom hoda.

O cijenama i mazohizmu

Ministar moli, dok firma tarifu diže,
da vidi dokle narod u mazohizmu stiže.
Granica ne postoji, trpljenje za grijeh,
dok država nas vrši uz cinični smijeh.

O ideologiji i kamati

Ideološki rat se k'o dimna zavjesa nudi,
kao da nitko ne vidi kako nam se sudi.
Dok se mlatimo tko je čiji i psujemo slasno,
osamnaest posto kamate sjeda nam jasno.

O strahu i partnerima

Najgora je vlast što od glasača strepi,
pa se uz partnere k'o uz slamku lijepi.
U strahu su oči velike, krive,
boje se onih od kojih žive.

O kukavičluku i frazama

Politički kukavica iza riječi stoji,
“može i ne mora” – tako dane broji.
Dok se on skriva u magli od fraza,
država tone bez cilja, bez staza.

O opskurnosti kao valuti

Opskurnost je postala valuta na tronu,
kojom se plaća opstanak u pogonu.
Dok mutni likovi kroje nam sudbinu,
pošteni gledaju u tuđu tamnu dubinu.

4. Egzistencijalna gorčina i konačna istina

O inflaciji i tumačenju

Političar vješto inflaciju niže,
dok narod pod teretom gmiže.
Lakše je njemu s govornice zboriti,
nego narodu protiv nje se boriti.

Dijalog

Uzalud je trošiti riječi na sjene,
tkanje tlapnje s onim koji laže;
Tu se ne razgovara, niti se dijeli,
tu samo prezir svu istinu kaže.

Epigram o inflaciji

Siromah gubi i ono što nema,
dok bogat broji dobitke bez kraja;
inflacija je tek lukava šema
što višak s tuđom bijedom spaja.

Umirovljenička sreća

Pola eura više „skoro“ svakoga dana
penzioner prima uz osmijeh sjetan;
taman dostojno, usred malog stana,
novu inflaciju opet dočeka sretan.

O štednji i zarezima

Vlada nas brani, dojmove nam kvari,
od šoka i jada što su nam sve bliže.
Poskupljenje sitno, novčanik ne mari,
on jednostavno od tuge plakat ne stiže.

Kraj optimizma

Kretenski optimizam na izdisaju jeca,
više ga ne tješe nijedna bajka ni djeca.
Inflacija je zvijer, predator bez mane,
koja dokrajči nade i pojede nam dane.

Miris novca

Pobunu dižu oni što ne znaju ništa,
dok ih miris farme tjera s ognjišta.
To miriše novac – informiran zna,
al' taj novac nikad njemu ne zasja.

Dijagnoza 2028.

Obećana mirovina dalek je san,
za one što žive na infuziji nade:
To nije plan za bolji nam dan,
već dijagnoza za ljudske jade.

O starosti i porezu

Studentu plata, umirovljeniku jad,
jer starost je samo porez na bijedu;
tko je pošteno potrošio minuli rad,
sad zadnji čeka u sirotinjskom redu.

O proračunu i žuljevima

Dok jedni zbrajaju sate i muku,
drugi se proračunom vješto slade;
bez ijednog žulja na dlanu i ruku,
klupka novca bez motike krade.

Papirnata sloboda

Sloboda nam na papiru piše,
jamstvo kruto što se lako gužva;
tek da narod suze njime briše
uz prazan tanjur i razuma tužna.

Matematika raskoši

Mizerne su plaće, a mirovne jadne,
da raskošna bude korupcije slika;
država se hrani preko torbe gladne,
višak ide u džep moćnih milosnika.

Nacionalna dijeta

Cijene hrane europskih su visina,
plaće pak na balkanskome dnu;
narodu je suđen post i kruljina,
savršena dijeta u dubokom snu.

Odricanje od sebe

Tko odustane od borbe za ljudski lik
i dostojanstvo baci pred tuđe noge,
službeno je tek nijemi spomenik,
prestao biti čovjek za ljude mnoge.

O plaći

Osamdeset eura – to nije radni trud,
već solidarna glad i napor uzalud;
Dok ti u trbuhu sve od muke stenje,
tuđi se luksuz u raskošnu kulu penje.

O radnom vremenu

Prijavljen na dva sata, a radi cijeli tjedan,
naizgled skroman i najviše pravde žedan;
Dok propovijed prosipa s luksuzne jahte,
radnici venu od muke, goli bez plahte.

Radnička satnica

Tri osmice, nekad ponos i sloboda,
postale su smjene što ih život proda.
Jedina je borba radniku ostala slavna:
da mu šaka eura s računom poravna.

O novoj medicini

Što manje jedeš, probava je bolja,
nova je to mudrost državnoga kova;
penzioner bi grizao, da ga ne izda volja,
al' nema ni jabuke, ni za zube lova.

O mirovinskom sustavu

Država posuđuje da bi dala svoje,
iz šupljeg u prazno prelijeva se sjeta;
banke sa strane kamate si broje,
dok mirovinski fond u minusu cvjeta.

O mirovinama i statistici

Postotak raste, statistika blista,
al' košarica prazna, ostaje ista.
Mirovina buja ko u nekoj bajci,
dok se euri tope k'o snijeg na majci.

O inflaciji i sladoledu

U sportu smo dobri, al' u jednom prvi:
 inflacija nam pije i zadnju kap krvi.
 Sladoled je postao luksuz iznad svega,
 ližemo ga samo dok se troškovnik gleda.

O izboru umirovljenika

Umirovljenik važe, dlanove trese,
 il' kruh na stol, il' lijek u venu:
 Dok elita maglu iz Monaka nese,
 on plaća života previsoku cijenu.

O pravdi i novcu

U zemlji ovoj čudna pravda vlada,
 teže je do nje nego do tuđeg blaga.
 Dok pošten čovjek za osudu moli,
 tuđi se novac u džepu sokoli.

Mali kamen

Planine zlata i torbe ukradenog novca,
 što godinama rastu pod rukom trgovca,
 Urušit će kamen maloga čovjeka
 što odbije šutnju – i postane jeka.

Uspavani narod

Spavaj, narode, u miru i tišini,
dok ti krađu snove u toj blizini.
Kad se probudiš, bit će već kasno,
ono što bi tvoje, nestat će jasno.

Buđenje iz zablude

Društvo se liječi kad maske padnu,
kad "kretenski optimizam" konačno stane,
istina gorka, al' pokazuje zbilju skladnu,
tek tu počinju prave i duboke rane.

Znanstvena fantastika

Kod nas je prava drama i znanost fantastike,
kad netko pojede blago bez imalo muke,
I dok bogatstvo guta uz osmijeh bez panike,
ne primjećuje razliku u okusu te bruke.

Apsurdna pravda

U zemlji gdje razum na počinak kreće,
zakoni služe za poslove veće:
Lakše je korupciju u ustav utkati,
nego radne cipele radniku dati.

Rok trajanja

Svaka laž ima rok trajanja,
puca na mjestu spajanja,
uzalud žetončićima traže spas,
kad pukne tišina i začuje se glas.

Okovi od zlata

Nisu svi okovi od teškog željeza,
neki su tkani od lažnih veza.
Zarobljeni sjajem, gubimo vid,
dok pred nama raste srama zid.

Kameno srce

Nema u hladnom kamenu,
suze za tuđu muku;
u svakom novom plamenu,
vide tek svoju ruku.

Skriveni oganj

Uzalud oganj u grudima pravi,
kad svijet tek ljusku hladnu zna;
tek ono što ruka u javi postavi,
mjera je kojom te sudbina prizna.

Prazna obećanja

Riječi su tekle ko bistra rijeka,
 obećana sreća svakoga čeka.
 Al' kad se dlanovi na kraju sklope,
 ostaju samo sumnje i stope.

Prazna čaša

Pijemo vino iz napuklih čaša,
 gorčina je postala sudbina naša.
 Što više piješ, žeđ je sve veća,
 i sve je dalje obećana sreća.

Izgubljeni ključ

Tražiš vrata koja odavno ne postoje,
 ključ u ruci hladan je i težak od rđe.
 Sve one stare i drage nam boje,
 postale su s vremenom tuđe i tvrđe.

Semafor sudbine

Crveno, žuto, pa opet stani,
 čekamo zeleno što vječno kasni.
 U tom čekanju prolaze nam dani,
 i snovi postaju sve manje jasni.

Kavez od zlata

Imaš sve što se novcem kupit može,
al' srce je pusto u raskoši toj.
Pod sjajnim odijelom, ispod same kože,
vodi se tihi i neprestani boj.

Maska uspjeha

Smijemo se pred objektivom sjajnim,
prodajemo sreću upakiranu lijepo.
Al' u odajama našim, onim tajnim,
lutamo mrakom, ranjeno i slijepo.

Dugovi duše

Kamate rastu na neplaćene snove,
račun na kraju uvijek na naplatu stiže.
Uzalud tražimo prilike nove,
kad nas svaki korak dnu je sve bliže.

Slijepi put

Koračamo stazom koju drugi kroje,
bojeći se skrenuti u nepoznat mrak.
U nama žive prastari strahovi što stoje,
dok se ne izgubi i zadnji nam korak.

Obećana zemlja

Gledamo u daljinu, u obzor što vara,
vjerujući u bajke o boljem svijetu.
A zemlja pod nama umorna je i stara,
dok venemo polako u pustom cvijetu.

O reviziji povijesti

Povijest nam kroje što rođeni su kasno,
u paktu s onima što bjehu protiv nas;
sad revidiraju sve što svima bješe jasno,
da bi u laži pronašli u prošlosti svoj spas.

O suverenosti i dugu

Suverenost nam je samo trošak fini,
što ga narod plaća u svakoj vukojebini.
Dok arbitraže nižu poraze i muke,
mi plaćamo ceh tuđe prljave ruke.

O institucijama i puls

Tko rano u fotelju k'o u kalup uđe,
postane funkcija, a srce mu tuđe.
Čovjek se izbriše, ostane tek puls,
birokratski stroj i mračni impuls.

Račun bez krčmara

Cijeli se život za budućnost štedi,
a tek na kraju vidiš koliko to vrijedi.
Skupljaš dukate, gradiš kule od pijeska,
dok te ne ugasi zadnja svijeća blijeska.

Zadnja stanica

Praznih ruku u ovaj svijet se zakorači,
al' pohlepa čovjeku vid brzo pomrači.
Grebemo noktima za mrvu više moći,
a goli i sami u mrak ćemo na kraju poći.

Gorka kava

Istina je čaša što se sporo pije,
u njoj se nitko nasmijao nije.
Tražimo smisao u gomili laži,
al' smrt je jedina što sve uvaži.

Zastor pada

Glumimo dase, nosimo teške maske,
dok ne dogore i posljednje daske.
Konačna istina na jeziku se ukoči:
ostaju samo djela kad sklope se oči.

Slijepa ulica

Trčimo vječno, a cilj se stalno miče,
svatko za sebe, ukrasne priče kliče.

Gubimo dane u znoju i mucu,
a na kraju — samo vjetar u ruci.

Kolo sreće

Danas si gore, sutra te gaze,
takve su ljudske sudbine staze.
Misliš da vladaš, da držiš konce,
dok život ne lupi u prazne lonce.

Zadnji potpis

Pišemo povijest, tražimo slavu,
da bismo sutra plegli glavu.
U knjizi života zadnja je strana:
svaka je pobjeda tek nova rana.

Ogledalo istine

Tko rano u fotelju k'o u kalup uđe,
postane funkcija, a srce mu tuđe.
Čovjek se izbriše, ostane tek puls,
birokratski stroj i mračni impuls.

Biografija

Ivan Grahovec rođen je 1946. godine u Mačkovcu. Po zanimanju postolar, Grahovec je kroz dinamičan životni put koji ga je vodio diljem svijeta, naposljetku pronašao svoj istinski poziv u poeziji i satiri. Danas djeluje kao plodan i strastven književnik čiji opus obuhvaća širok spektar formi – od kajkavske lirike i standardnog pjesništva do haikua, aforizama i epigrama.

Književni opus

U svom dosadašnjem radu objavio je dvanaest naslova, podjednako se uspješno izražavajući na materinskom kajkavskom jeziku i književnom standardu:

1. Minoli cajti (2018.) – zbirka pjesama na kajkavskom
2. Življenje teče (2018.) – zbirka pjesama na kajkavskom
3. Međimurska reč (2019.) – zbirka pjesama na kajkavskom
4. Biser si moj (2020.) – zbirka pjesama na standardu
5. Otvorena duša (2021.) – zbirka pjesama na standardu
6. Šareni haiku (2021.) – haiku na standardu i kajkavskom
7. Suton (2022.) – zbirka pjesama na standardu
8. Aforizmi bez celofana (2022.) – zbirka aforizama
9. Bez veze sa vezom (2024.) – zbirka aforizama
10. Dođi na kavu (2024.) – zbirka pjesama na standardu
11. Aforizmi: 1000 misli jedna istina (web izdanje)
12. Aforizmi: Dioptrija kroz ružičastu veš mašinu (web izdanje)

Prisutnost u medijima i međunarodna suradnja

Grahovec je prepoznatljiv glas u suvremenoj satiri. Njegovi radovi redovito se objavljuju u renomiranim satiričkim i humorističkim listovima kao što su:

- Domaća izdanja: *Pikač* (Prelog), *Zlatna smoliga* (Mali Mihaljevec), *Sraka*, *Međimurske novine*, *SBPeriskop*, časopis *Kvaka*.
- Regionalna i međunarodna izdanja: e-magazin *Uh!Aha*, make-donski *Balkanium*, turski časopis za humor *Fenamizah* te španjolski poetski

Urednički i društveni rad

Osim autorskog rada, Ivan Grahovec aktivan je u promociji književnosti i kulture. Pokretač je i glavni urednik časopisa „APOLON“, a bavi se i uređivanjem te objavljivanjem elektroničkih knjiga. Redoviti je sudionik brojnih pjesničkih recitala, tribina i književnih promocija, čime aktivno pridonosi očuvanju zavičajne riječi i promicanju satiričke misli.

Jesmo li na putu da dobijemo hrvatskog Marka Valerija Marcijala i 1500 epigrama?

Krvnik u zrcalu

Pamtite žrtve i prošlost što gori,
al' krvnika starog novi lik tvori.
Čemu taj progon, dok smrt se sije?
U sjemenu zla se ubojica krije.

Par riječi o novom naslovu pod tastaturom svestranog literate Ivana Grahovca prikladnog naslova „IZMEĐU REŠETAKA I ZVIJEZDA“ uz nadu da će u nekom budućem vremenu REŠETKE i ZVIJEZDE zamijeniti mjesta.

Ponovo stiže brzinom Artemisa II svojoj čitalačkoj publici naš svestrani Ivan Grahovec. Ovaj put nisu u pitanju klasični aforizmi, satire ili pjesme. U pitanju su epigrama, poznati nam zapisi književne forme svojstveni po oštrini i vjerni mini satiri, najčešće zaokruženom prilagođenim rimama.

Ustvari, pomnije sagledavajući ukupan Grahovčev opus, vidljivo je i neupućenima koliko je blizak satiri u svim njenim mogućim književnim oblicima. Nije ni čudo, nije se rodio sa srebrnom žličicom u ustima, ali jest sa svojih deset prstiju koji žestoko lupajući po tastaturi računala razotkrivaju kroz poglavlja; Ružičaste naočale i gorki osmijeh; Statistička dijeta i prazni tanjuri; Arhitekti Apsurdistana; Mač pravde i cjenik zdravlja; Krvavi humanizam i nezvani gosti; Arhiva duhova i papirnata nacija i Iskustvo biti i unutarnji kompas - odnose među ljudima i u ljudima. I sve na jednom mjestu, u njegovoj novoj knjizi, koju sam upravo razbistrio preko računala – „IZMEĐU REŠETAKA I ZVIJEZDA“, znakovitog podnaslova „Epigrama o Apsurdistanu, ljudskim slabostima i traganju za neukrotivim plamom“, ako već kroz plam posežemo za neukrotivom istinom.

Ovaj put pišući svoje epigrame, bar u onom prvom, početnom

dijelu, imam osjećaj da se Grahovec zaigrao s različitim formama, pa kroz Ružičaste naočale gledamo natruhe Waka pjesama obrubljene ponekad i dvostrukim rimama, iako bi dostajala i epigramski zaokružena samo jedna. Ali, Grahovac je osoba koja po svom habitusu želi da izvuče ono najbolje iz sebe, bez obzira na vrijeme i uloženi trud.

U tom prvom dijelu imamo satirički pitomijeg, lirikom obuzetog autora koji kaže...

Trajanje

Lice k'o cvijet u vazi vene,
dok vrijeme tiho latice krade.
Al' sjaj što niče iz dubine mene,
ne pozna bore ni stare jade.

Međutim, autor ne može pobjeći od sebe kao ni ona škorpija koja je na leđima žabe prelazila rijeku i normalno, ubola je i zaglavila skupa s njom. Tako se i Grahovec u nastavku vraća se svojoj vickastoj satiri sljedećim epigramom...

Ispitna groznica

Kad strast utihne i tijela klonu,
ona bi nježnost, san što oči sklapa;
on traži ocjenu u pobjedničkom tonu:
“Kakav sam bio?” – dok zrak još hvata.

Kako idem dalje, stranicu po stranicu, poglavlje po poglavlje, vidim da su ovdje uklesani epigrami klasičan primjer društvene i političke satire. Epigrami kao dijagnoza. Iako tematski variraju, svima je zajednička kritika sustava, ljudske prirode i paradoksa svakodnevice. Tu je autor na svoj osebujan i urođen način nemilosrdan. Ne izostavlja nikog, ni ljude ni događaje, raspliće krakove političke i društvene hobotnice i kroz epigramsku formu niže satiričku priču.

Poznavajući njegov dosadašnji rad, odraz njegovog vrhunskog

vrhunskog umijeća, ako izuzmemo pjesničke forme, upravo je u satiričkim pričama koje imamo prilike upoznati kroz časopise: humorističko - satirički časopis „Apolon“ čiji je osnivač, pokretač i glavni i „neodgovorni“ urednik, te kroz brojne priloge koji izlaze u magazinu Udruženja hrvatskih aforista i Humorista „Uh!Aha“, „Međimurskim novinama“, „SBPeriskopu“, „Pikaču“, „Zlatnoj Smoligi“, samoborskoj „Sraki“ i da rimujem, i časopisu „Kvaki“.

Ono što je posebno dragocjeno u ovoj Grahovčevoj knjizi jest njen finale. Mogu ga usporediti s alpinistom koji se savladavajući uspone sve žustrije i žustrije uspinje ka samom vrhu. Tako i njegovi epigram svakim korakom, uz satiričku liticu, postaju zaokruženiji i potpuniji u poruci i stilu.

I ono što je važno istaknuti, pametno je prošarao te svoje zadnje uratke izmjenjujući, kruto rečeno, dozu lirike i epike i udrobljene dramatike.

Rasprodaja duše

Hrvatska više ponuda nema,
sve je pod tuđi otišlo skut,
praznih smo ruku i starih tema,
sami smo sebi zadnji adut.

To je Grahovec. Zamislljam ga kao strogog učitelja prije stotinjak godina, ali ne za katedrom, već pred našim društvom, s podebljom i podužom šibom u rukama, satkanu od riječi i rečenica. Zna veoma dobro kome treba priprijetiti, a koga pecnuti. I tu je toliko nedvosmislen, čisto da se čovjek upita: Ivane, Ivane, vremena su čudna, s obzirom na drugu riječ u naslovu, reci mi za svaki slučaj – Koje cigarete pušiš!

Emil Strniša Cipalov

Po samoj definiciji epigram je kratka, lako pamtljiva satirična forma koja u sebi nosi poantu, a prevedeno s grčkog epigram ustvari znači natpis. Ivanovi natpisi su čitava zbirka životnih ironija, satirično kazalište na čijim daskama najviše nastupaju oni kojima obično fali neka daska. Kad te komedija nasmije do suza, znači da plačeš, a plač pak pokazuje da smo polako prešli u tragediju. Tragediju ljudskih sudbina, tragediju od države i političara, a opet sve upakirano u prvo spomenutu komediju. Taj jedan beskonačan ironični krug se stalno ponavlja i čitanjem ovih epigrama barem na trenutak zastanemo u tom vrtlogu i odmorimo dušu.

Sam naslov zbirke: Između rešetaka i zvijezda nam otkriva puno toga. Svi stremimo nekoj svojoj zvijezdi koja nas gore na nebu i čeka, ali da bi došli do nje moramo se provući kroz brojne rešetke, znajući da svaka rešetka predstavlja neki problem. Najteže je slobodu promatrati kroz rešetke, nevidljive rešetke koje su ipak tu. E taj put između rešetki i zvijezda je ustvari život naš svagdašnji. Autorovi epigrami su nam kao neka vodilja, skup mudrih misli i korisnih natpisa koji nam olakšavaju da savladamo sve te rešetke i pronađemo vlastitu zvijezdu. U tom vječnom traganju za plamom nade, kroz labirint ljudskih slabosti lutamo našem Apsurdistanu i svim njegovim birokratskim besmislicama i nelogičnostima gdje zdrav razum vrvi bolesnim idejama.

Ivan epigrame vješto slaže od po dva rimovana distiha, a koristi i onaj teži oblik kad rimama 1-3 i 2-4 misao oblikuje u smislenu satiričnu cjelinu s porukom čitatelju.

U zbirci su epigrami razvrstani u 7 poglavlja, njih ukupno 398 na stotinjak strana. Kad pogledate da svaki od njih ima 4 stihova onda je to poprilična građa vrijedna pažnje čitatelja.

Već sami naslovi poglavlja djeluju intrigirajuće i pozivaju te da uroniš u ovo carstvo pomno odabranih misli pa ću se malo na svoj način i poigrati s njima. Jer i gorko lice izgleda ljepše ispod ružičastih naočala, a elegantniji si i zdraviji uz praznu košaru i statističku dijetu. Kantar pravde

koristi lažne utege, a pored toliko doktora u politici cjenik zdravlja je neupitan. I nezvani gosti su dobrodošli ako ne propagiraju krvavi humanizam i zazivanje duša mrtvaca kao specijaliteta birokracije jedne papirnatih nacije. Inženjera magle nikad ne fali pa ni njihovih kula u zraku i sličnih perpetuum mobile naprava. Nažalost mirnih luka je sve manje, a i unutarnji kompas potvrđuje kako smo izgubili busolu.

Naš Ivan ima široki raspon tema od vječnog odnosa muškarac-žena, odabranih elita u Hrvata i papirnatih rezultata, profitera i licemjera, lažnih diploma i bankrotiranih ekonomista, mrtvih birača i duhovnih istjerivača, dostojanstvenom preživljavanju i političkom izživljavanju, pa sve do umjetnosti i nedosljednosti. Ipak kako okreneš, sve je to samo umjetnost postojanja.

Teško je izdvojiti neki od epigrama jer svaki na svoj način ima ono nešto u sebi. Pa evo dva koji su meni bili posebno zanimljivi s kraćim komentarom uz naslov u zagradama.

Rajska pogreška - (u banana državi ne fali Eva, bome ni zmija, a o mucu da i ne govorimo)

Uzalud se ljudi i danas još smiju,
što je Eva u raju slušala zmiju.
Da je bananu uzela u ruku,
skratila bi sebi i nama svu muku.

Papirnatih ljudi - (mokri papir pun je suhih laži)
Laži traju dok se ne osuše,
na papiru žive mrtve duše.
Ne zna se ni koliko nas ima,
jer i na papiru ništa ne štima.

Istina na papiru ništa ne štima, ali ne i na ovom papiru kojim nas naš Ivan Grahovec opet uveseljava, zato dragi moji otvorite nevidljive rešetke i potražite svoju zvijezdu među ovim epigramima. Ima ih za svakoga, vjerujte.

Nađan Dumanić

I. DRUŠTVENO-POLITIČKA I EKONOMSKA SATIRA

(kritika vlasti, ekonomije, korupcije, birokracije, sustava)

Gospodarski krug

Kreditni rejting nam se vratio,
da bi se lakše dug otplatilo;
nova zaduženja stupaju na snagu,
da bi sve brže otišlo k vragu.

Zidarski rebalans

Ekonomski rast k'o žbuka se nudi:
puca čim usahne, na muke nas osudi.
Dug smo odabrali, suficit tek sanjali,
pa u praznom hodu u ambis zaronili.

Statistička toplina

Državni rejting bolji no prije,
al' ništa ne znači, kuću ne grije.
Na papiru sjaji, bolje ne može,
al' se usprkos tome siromasi množe.

Zaćarani rebalans

Kreditnim rejtingom prazninu mlate,
kamate stižu – a nemaju da plate.
Opet će trebat' rebalans novi,
da isto se sranje opet ponovi.

Prazna košara

Naš premijer, hvale, puna mu usta,
 obećanja niže – ostaju nam pusta.
 Dok cijena kruha nebom stalno šara,
 košarica prazna, u džepu nema para.

Preživljavanje

Mirovine naše u prošlosti žive,
 kako preživljavamo – svi nam se dive.
 A vlast se hvali ovakvim stanjem:
 u budućnosti – sa standardom manjem.

Računica štednje

Kod nas štednju stječu samo tajkuni,
 dok im sirotinja novčanik puni.
 Stoga sve više b'jede se prima:
 kad štednja raste – tek njima.

Konačno rješenje

Umirovljenici tek u smrti nađu mira,
 kad siromaštvo život do kraja isfrizira.
 Kod nas je tako, i jedina je “sreća”:
 da na kraju svakog čeka crna vreća.

Vatrogasna mjera

Zelenu granu što zadnja još cvjeta,
 zalijeva vlast sred vrućega ljeta.
 Benzinom gase tu turizma klicu,
 pa se dive vatri pobjednički kliču.

Sezonski blef

U zadnji žeton nade se polažu,
 dok na kocku srpanj i kolovoz stave.
 Vjeruju da cijene po Europi lažu,
 pa u mraku slave — dok račune slažu.

Sezonski popust

“Prilagodite ponudu”, kažu — ne štima,
 dok prazne sobe gledaju u more.
 Spustite cijene dok još nade ima,
 il’ pjevajte s komarcima do jutarnje zore.

Veliko otkriće

Stručnjaci bdiju nad dubokom tajnom,
 uz “pomno praćenje” i prognozom sjajnom.
 Turist ne voli dati više za manje —
 eto nam znanja, “genijalne” spoznaje.

Računica bez gosta

Premijer brine dok sobe sad zjape,
 jer porez ne plaćaju prazne kape.
 Turist je shvatio, zbrojio brže —
 naši se računi o tankoj niti drže.

Izgubljena mjera

Kad vagnu se pohlepa i kvaliteta,
 konkurencija uzima mahom sva ljeta.
 Dočekuje s osmijehom, ne leži vraže —
 dok kod nas zlato i za običnu postelju traže.

Skupi snovi

Na Azurnoj obali kava je prava,
 kod nas se plaćaju i snovi i strava.
 Lignje iz leda, a račun k'o zlato —
 Europu sanjamo, prodajemo blato.

Trezorska magla

“Trezorce” nude, narod nek' plaća,
 dok izborna obećanja nitko ne vraća.
 Haračem pune rupu bez dna,
 da prazna blagajna bar prividno sja.

Nebeske cijene

U nebo lete te puste cijene
za krevet tvrd i stalne mijene.
Usluga je davno izgubila sjaj,
a gostu se nudi tek gorki čaj.

Odgođena smrt

Četrdeset ljeta u znoju se dalo
za mrvu kruha što ostaje — malo.
Ne daju ti umrijeti istoga trena,
s odgodom raste i pokopa cijena.

Slomljena leđa

Na leđima umornim država vježba,
gdje otpora nema, tu raste i steže.
Socijalna briga tek prazna je vježba,
dok najslabije ruke u čvorove veže.

Švedski metar

Usporedbe prazne, k'o džepovi naši,
dok sjeverni vjetar standardom plaši.
Švedskim se metrom dubina mjeri,
a ista se praznina u lice nam ceri.

Otpornost zakinutih

Umirovljenik stari više nema što dati,
jer sve su mu oteli, k'o kleti svati.
Ostala mu tek ona otpornost stara —
ljutnja na svakog tko državu vara.

Suzdržanost i postotak

Narodu kažu: “Stegni pojas još!”
dok vlast se širi, bogatija za groš.
Osamdeset — njihov postotak je taj,
da svoju krizu lakše privedu u kraj.

Škola štednje

Štednja se vježba na onom tko nema,
na onom tko se već odrekao svega;
dok pijani bogataš spokojno drijema,
siromah ceh plaća — i njegov, i njega.

Hrana za moćne

Lakše je penzioneru oteti „pane“
nego dužnosniku karticu iz ruku;
njome se i kućni ljubimci hrane,
dok narod nosi nametnutu muku.

Mijesiti za narod

Kruh koji peče i mijesi nam vlast
tek magla je pusta što guši nam san;
lakše se proguta inflacije „čast“
dok tvoj je novčanik odavno prazan.

Produktivnost na kapaljku

Čovjeku što živi od sunčanih dana
država gorivo na kapaljku mjeri;
u redu na crpki, usred radnog elana,
ribolov guše birokratske zvijeri.

Državnička sprdnja

Prodavati maglu o štednji i mucu,
dok susjed toči za manju cijenu;
matematika prosta u svakoj je ruci,
a sprdnja cvjeta — kao da joj je u genu.

Matematika moći

Na papiru daju, nek' se narod tješi,
deset posto rasta — sustav se smiješi.
A kroz male rupe, gdje se zakon spaja,
dvadeset iz džepa nečujno se odvaja.

Nebeska cijena, zemaljska tuga

Lansirajte krizu, nek' strah zavlada,
izvanredno stanje nek' s neba pada.

Kruh leti u vis, dok se nada gubi,
a narod i u blatu još vjeruje — i trpi, i ljubi.

Prazan pogled

Dok štednju strogo narodu propisuju,
u tuđem tanjuru glad promatraju nijemo;
a dok svoj sef blagom utvrđuju,
žele da praznu koru kruha zaboravimo.

Mjera i obmana

Država mrvice na kapaljku daje,
dok tuđe ratove i vlastiti ego hrani;
za gladne duše nimalo ne haje,
dok raskoš stoji na njihovoj strani.

Svetost profita

Dok dolar svetost u njima budi,
narod se pita gdje kruha ima;
ne mare moćni za potrebe ljudi —
vlastita korist najdraža je njima.

Naplata bez ostatka

Nekada se “štibra” iz straha dala,
 pred božjom kaznom drhtalo se ludo;
 danas bi vlast rado još i krala —
 al' uzet od praznog, to bilo bi čudo.

Nebeska mirovina

Mirovinu nude kao Božji dar,
 a ne kao trud davno plaćen, znan;
 da sakriju tihi otimački mar,
 dok džep ti cijede — dan na dan.

Ekonomski vakuum

Cijene rastu, iako trošak stoji,
 ne zato što tržište logikom diše;
 već gazda od gladi strahove broji —
 jer od naroda nema se uzeti više.

Centrifuga sudbine

Političar svaki svoj strateški vez
 u natezanju vječnom ponosno steže;
 a starca pogađa inflacijski rez
 što ga na najtvrdem čvorištu reže.

Kriva procjena

Kilovat viška kad u proračun staviš,
trideset i pet posto troška već „praviš“.

HEP-ov udar

U sefu su šefu još donacije svježe,
dok građane „šokovi” s računa stežu.
Uplatnica stiže, sustav se ne susteže,
to je napon koji redovito nam režu.

Žetva samodopadnosti

Samodopadnost siju, dok ratar se guši,
skupi mu dizel nadu u budućnost ruši.
Kruh od pet eura sad sjetve je plod,
dok prazna su polja prazan je i rod.

Samrtni hropac

Pad potrošnje nikad nije ušteda prava,
već hropac industrije koju guši strava.
Kretenski optimizam s vrha se smije,
dok sustav se polako u mraku krije.

Vrijednost u ogledalu

U našem svijetu, gdje su vrijednosti pale,
namiguše s operacijom visoko su stale.
Dok radnica s rukama popucalim pati,
dok joj trud u životu samo žuljeve vrati.

Proračunska rupa

Naš proračun rupa je što guta i pije,
u silikon ide, da se ljepše smije.
Poreznik plaća te brendirane torbe,
dok narod gubi sve životne borbe.

Vaga sudbine

Dok jedni važu mrvu palente,
drugi u Turskoj broje na ente.
Na Ibizi mjere vilu, veću od vile,
dok gladni sudbinu vuku kroz žile.

Polarizirani džepovi

Prazni su džepovi jedina stvar,
što spaja nas sve – k'o neželjen dar.
Dok vrhovi krađu i ne znaju kraja,
u našim se rupama pustoš tek spaja.

Matematičar

Premijer nam stvara računski fenomen,
otima nam osmijeh, a daje nam spomen.

Sreća naša, kaže, da su skromni bili,
pa nas samo za deset centi prevarili.

Račun bez krčmara

Matematika naša posve je egzaktna:
zbroje se plaće i obećanja apstraktna,
oduzmu radnici vani i oni koji bježe,
pa ostane kruh koji se sve tanje reže.

Uvozni misterij

Inflacija, kažu, sa carine nam stiže,
dok susjedni narod glavu lakše diže.
Nepoznat izvor tog stranoga jada,
al' samo kod nas on najteže pada.

Trka bez nade

Mirovina puzi, k'o puž se tek kreće,
dok nam inflacija k'o raketa uzlijeće.
U toj trci jadnoj, punoj teške brige,
zadnji na cilj stignu trbusi i knjige.

Blagdanska trpeza

Naslovnice vrište, šala se servira,
dok narod u tišini svoj obrok bira;
uz ajnpren juhu i praznoj priči,
život u nas na loš vic tek liči.

Autoportret s vijencem

Pod lovorom glava, u ustima hvala,
država mu služi tek za hrpu šala.
Jedinu istinu on savršeno zna:
da svaka mu riječ šuplje sja.

Recept za muku

Dok njihova ruka nad svime bdije,
narod se znoji, do smijeha mu nije.
Zauzete tvrđe, ugašen glas,
u trpljenju muke sad tražimo spas.

Prazna bačva

Probleme rješavat' ne zna, nit' se trudi,
al' zna kako se bukom bune radni ljudi.
Šuplja bačva uvijek najjače zvoni,
kad se narodu u njoj istina skloni.

Naopaka gradnja

O stabilnosti zborit' baš nema svrhu,
 dok god je ona tek tamo na vrhu;
 uzalud sjaj što se odozgo javlja,
 bez temelja se ni krov ne popravlja.

Prozirna krinka

Kažu: tajna misija, sasvim nevidljiva;
 najvidljivija je baš dok se skriva.

Obrnuti smjer

Kad političari kažu: „Napredujemo”,
 tek tada se vidi da dublje tonemo.

Puna cijena laži

Najskuplja je država bez istine,
 u kojoj je najjeftinije siromaštvo;
 jer gdje se laž prodaje ko' vrlina,
 tamo je čovjek potrošno bogatstvo.

Izborni štit

Kada argumenata više nemaju,
nova se obećanja već spremaju.

Glas za mrvice

Umirovljenicima tek mrvice daju,
kruha ni vidjeli, a za njih glasaju.

Cijena busanja u prsa

Lako je biti domoljub u džepovima tuđim,
biti na vlasti i praviti se potpuno ludim;
jer najglasnije vole dom, krađu ga stoga,
dok šutljivi nose sav teret i mole Boga.

Betonska pustoš

Sve su uništili, tvornice ne rade,
u Lijepoj našoj tek tajkuni grade.
Dok apartman čeka da mu sunce grane,
turisti nam bježe na sve druge strane.

Tržnica magle

Vlastitih banaka u rukama nemamo,
samo se novim mukama spremamo.
Absurdistan nam je zemlja postala,
gdje tek je prodaja magle ostala.

Statistika

Varljiva je nada ta brojka što laže,
dok pred izbore mrtve nam zbraja.
Tek da vlastodržac preciznije kaže,
kol'ko nam mrvica treba do kraja.

Umirovljenici

Umirovljenici su dvaput važni dok traju:
jednom da mjesec nekako preguraju,
drugi put da opet za krive glasaju.

Dimna zavjesa

Kad neprijatelja na vidiku nema,
izmisle ga brzo, da nam bude tema.
Tako najlakše eure zamučuju,
da se ne vidi kuda oputuju.

Uhljebnička straža

Najglasnije čuvaju nas uhljebnici,
zbog kojih smo više gladni nego siti.
Da uhljeb bar jednom mora da radi,
bilo bi nam bolje, ne bi bilo gladi.

Ruka gore, dolje glava

Sabor je postao pista za plaće,
njima je bolje, a nama — kad će?
Mandat se kupuje dizanjem ruke,
tko pita narod za njegove muke?

Profesionalni borci

Vođe umirovljenika se fino umotali,
svoju su “borbu” kapitalizirali.
Zasjeli u odbore i meke fotelje,
da ispune vlastite, a ne naše želje.

Tabu tema

Nije teret sustava naš sektor reale,
njima je teško jer plaće su male.
Već cijela vlada što staža ni nema,
al' to je za nas zabranjena tema.

Siguran smjer

Uvjerava nas naš premijer,
stići na dno – on ima smjer.
Jer, tad ne možemo više niže,
s dna se dalje nikamo ne stiže.

Proizvodnja straha

Izmisle prvo dušmana lažna,
da bi nam agenda postala važna.
Troše bez mjere na svaku stranu,
dok nama sole duboku ranu.

Politički mamac

Premijer nudi pljesnivi sir
u nadi da ulovi miša,
čudi se što ne nastaje pir,
dok narod kvasi kiša.

Nepoželjan gost

Ambasadori su gosti, ništa više,
tako barem u svakom bontonu piše,
stoga, čim počnu brojiti ukućane,
odmah treba da im se na put stane.

Daljinsko upravljanje

Sudbina se naša u Dvorima ne kroji,
 niti tamo netko važne konce spaja,
 već o raspoloženju tuđih ureda stoji
 i o jutru nekog dalekog običnog baja.

Obiteljski urbanizam

Dozvole po svojoj želji prekraja,
 ako ti je obitelj “ od gazde tute”,
 ilegalna gradnja nema svoga kraja,
 već se širi preko svake rute.

Digitalna vježba

Sustav se modernim ponosno zove,
 da odjednom šalje rješenja kriva,
 dok narod uzalud žalbe kuje nove,
 sve da mu se ruka ne uspava živa.

Rezervni izlaz

Kad nema goriva za kruh i za put,
 i zadnja se nada utiša u mraku,
 političar nađe svoj sigurni kut,
 politička oaza na svakom koraku.

Dalekovidnost

Premijer budno o susjedu brine,
dok mu krov domaći oluja razara,
on gleda preko granice u daljine,
i drugom rado šalje naših para.

Mukla služba

Propadanje huče, od potresa jače,
dok narod u tihoj poniznosti plače.
Vjetar nam tresе i krov i temelje,
al' i dalje trpimo gazde bez želje.

Opasni sjaj

Pohlepa im uze i dušu i vid,
od vlasti su podigli najviši zid.
Svijetle nam sada ko opasni plam,
spaljuju narod, i nije ih sram.

Pustinja u pozadini

Premijer nam metu na moru crta,
dok država posta mu pusta i krta.
Glumi kalibar, dok narod se gubi,
u zelenoj pusti što tiho nas rubi.

Čuvari vrline

Vlada nas štiti da porok nas ne smete,
dok vlastiti novac nam u mrežu plete.

Neće nas novac nikada pokvariti,
jer nam ga neće u džepu ni ostaviti.

Olimpijski sjaj

Olimpijski sjaj bježi tamo gdje piju,
milijune uzmu, a skijašima se smiju.

Ponos im ostaje i torbe tek prazne,
dok gazda na Ibizi slavi bez kazne.

Vječne zasluge

Zasluge naše u zlatnim eurima sjaje,
milijun se “mračē” dok suradnja traje.
S “kninskom kraljicom” u istome kolu,
ostavljaju narod u vječnome jadu i bolu.

Obiteljska utjeha

Kad kažu da “kradu od vlastite kuće”,
milijune tuđe u svoje džepove vruće.
Obitelj utješe, a poreznik neka plaća,
dok narodna muka u prazno se vraća.

Sjaj u mraku

Najjače svijetle kad USKOK ih traži,
reflektor im “zasja” bez istine draži.
Profesorica “svijetli”, pa na odmor ode,
u Remetincu sad traži put do slobode.

Svadbeni ministar

Ministar bidermajer na svadbi hvata,
dok Interpol kuca na mnoga vrata.
Bjegunci mu bježe kroz prste u noći,
u “lov” bi – al’ bez mladenke neće moći.

Šlag i stvarnost

Političari se šlagom s vrha slade,
da se ne vidi što se ispod krade.
A kad se otopi ta slatka pjena,
pranje ruku – njihova je cijena.

Glasna tišina

Vlast se ne boji kad narod se skupi,
jer zna da smo šutnjom postali tupi.
Tišina je do sada naš najglasniji krik,
dok vrli naš “vođa” mijenja svoj lik.

Kičma na prodaju

Grci imaju more i ponos u sebi,
mi imamo obalu, kičmu da ne bi.
Savitljiva je ona, baš svima se klanja,
dok prodaju naše, od vjetra do sanja.

Državna tajna

Vlast transparentnost čuva kao zmija noge,
a od javnosti krije sve veće dugove mnoge.
Dok nam istinu skriva k'o najveću tajnu,
za naše nevolje obećava budućnost sjajnu.

Domoljubni posao

Domoljublje glumi savršen paravan:
dok traže "crvene" kroz tajni plan,
drugi, dok se vijore barjaci iz sjene,
temeljito "čiste" novčanice zelene.

Zimski sportovi

U skijaškom savezu se spuštaju i proračuni,
tamo i neradnici jure brže kad se staza puni.
Dok skijaši gube dah u borbi sa snijegom,
oni s budžetom putuju prvom klasom, redom.

Putna mapa

Od hotela s pet zvjezdica do Remetinca,
put je popločan optimizmom pojedinca.
Kad se luksuz sruši u tamničke sjene,
optimizam će zamijenit zidine kamene.

Diplomatska večera

Vanjska politika, staru mudrost nudi:
kud svi Turci idu, tud i Mujo ljudi.
Al' na kraju, kad se račun dostavi,
zadnji Mujo shvati tko ga napravi.

Trenutak istine

Kad presahne tuđi izvor,
hoćemo li imati izbor?
Na svjetlu ili u mraku,
u dimu ili svježem zraku?

Zajednička krivnja

Najveći zločin nije tek krađa,
već kad kažu da se svima događa.
U mrižu vuku, da svatko je kriv,
pa da nitko više nije čist ni živ.

Izvrnuta čast

Niske se strasti hrabrošču zovu,
dok obraz gubi na cijeni i časti;
ružiti bližnjeg na svome krovu,
princip je svet u političkoj kasti.

Bez ispaljenog metka

Čemu naoružanje i puste straže,
u zemlji gdje obraz na popustu broji;
za lopova prave prilike se traže,
jer kupit se može što ništa ne stoji.

Trgovina ponosom

Isprazni trbuh, vladaj bez muke,
jer očaj ne bira čije ljubi ruke.
Ponos se lako u prašinu mrvi,
kad se kocka šećera traži u krvi.

Čekaonica svijesti

Na kapaljku mjere, red se stvara,
dok prazna glava tek praznu vara.
Idealna to je za razum klopke,
gdje pamet gine jer ne rade sklopke.

Gola istina

Ogoljen do kosti, car je bez ruha,
 al' narod umjesto bajki želi kruha.
 Dok prazan džep istinu ponavlja,
 on lažni sjaj visoko u nebo stavlja.

Tržište obraza

Siromašni nismo zbog prazne kase,
 već, jer poštenje u bescjenje da se.
 Najjeftinija roba što se na trgu nudi,
 obraz je njihov, nitko se ne čudi.

Plodna suša

Tko je “jamio” dok je bilo obilja,
 tom suša ne kvari lagodan san,
 on gleda mirno iz “mirisnog smilja”,
 dok narod čeka svoj sudnji dan.

Rasprodaja duše

Hrvatska više ponude nema,
 sve je pod tuđi otišlo skut,
 praznih smo ruku i starih tema,
 sami smo sebi zadnji adut.

Celofan i trobojnica

Zlo zapakirano u celofan sjajni,
trobojnicom vezan, da bude tajni.
Kod nas se tako domoljublje prodaje,
dok narod pod njime polako nestaje.

Sveta rupa

Vjera se brani ljubavlju, kažu s oltara,
dok domoljublje proračunske rupe stvara.
Jedno je duhovno, drugo je čista zloba,
u kojoj je nacija samo proračunska roba.

Obiteljski folklor

Obiteljsko nasilje – naš dio je folkloru,
gdje „tako je to u braku“ postala je mora.
Dok se u mraku šuti, a istina se krije,
naš folklor uživa sve dok nas ne ubije.

Gerijatrijska obrana

Planiramo obranu, strategiju novu,
kad neuke glave u boj krenu,
preživjeli starci u zadnjem lovu,
čuvaju budućnost već izgublenu.

Nepoželjan gost

Kad gost nečiji suveneritet ignorira,
za njegovu krivnju što nema mira,
treba mu pokazati otvorena vrata,
neka stepenice gazi sa stotog kata.

Diplomatski bonton

U diplomaciji isprika biva,
kad stane na nogu, a nije kriva.
To kažu, samo je preventiva,
i slučajnost pusta – istina živa

Vuk u pastiru

O našoj on se sigurnosti brine,
da sebi je zadrži – to mu ne sine.
Ne boli ga za nas ni kosa ni vlasi,
on samo gleda svoj dom da spasi.

Suverenost u torbi

Država kopni kroz torbe pune,
jer se pljačkaši nikad ne bune.
Prodaju suverenost za sitne pare,
da sebi, ne nama, boljitak ostvare.

Cijena domoljublja

Vole do zadnjeg eura tuđeg domovinu,
 al' mrze svakog ko spominje njihovu lovinu.
 Kod nas se ne može naći više ništa luđe:
 puneći svoje džepove, isprazne sve tuđe.

Kvadratura domoljublja

Domoljublje liči na nekretnine,
 svi bi u njoj živjeli, da nije istine.
 Svaki podoban posjeda se laća,
 badava ga uzima — ali ga ne plaća.

Kratki vijek nade

Nada umire zadnja, to je stara priča,
 između krika mase i šutnje uz pića.
 Od prosvjeda protiv kraljeva i slave,
 do prve, tihe i gorke jutarnje kave.

Vječno igralište

Djetetu svaki je trenutak dar,
 u svakom ljetu radost se krije;
 svaka je dob tek novi žar,
 ljepše se nikad igralo nije.

Statistika i večera

Dosegnusmo rejting što oči nam truje,
al' trbuh ga prazan nimalo ne čuje.
Narodu od brojki tek bruh se nudi,
jer rejting se na kruh ne maže, ljudi.

Vunena vremena

O blagostanju nam bajke vješto kroje,
dok neumorno šišaju stado svoje.
Ne dajte vjere u tu šuplju priču,
jer dnu nas svakim danom primiču.

Skupa istina, jeftina pomoć

Najskuplje istine u praznoj su kesi,
uz osmijeh nam lažni na pladnju nude.
Subvencijom sitnom tek blentu zanesi,
dok pametni gledaju nesretne lude.

Statistička dijeta

Dok rejting raste, mirovina pada,
boljem se sutra tek naivan nada.
Ankete plaćene u nebo ga dižu,
dok mrvice sreće prekasno stižu.

Zečja ekonomija

U samohvali se dugovi smanje,
al' stvarnost otkriva jadnije stanje.
K'o zečevi poljem stalno se množe,
bez njih se više ni disat' ne može.

Cijena podjele

Najjeftinije gorivo podijeli ljude,
dok skupa vlast u džep trpa škude.

Sustavna suša

Glad nije slučajna nepogoda,
već posljedica pljačkaškog roda

Foteljska matematika

Nekima inflacija mala je šala,
u fotelju od pet tisuća ne bi ni stala.

Pobjeda siromaštva

U zemlji gdje se uspjesima hvale,
jedini je uspjeh — mirovine male;
jer kad se skromnost slavi kao spas,
znaš da je pobjeda promašila nas.

Porinuće duga

Napredak slave dok brodove grade,
al' računi tonu bez trunke nade;
uzalud čelik morem nam plovi,
kad narod davi opet dug novi.

Računica gladi

Žito im damo, da kruhom bi platili,
meso im živo, iznutrice nam vratili.
Sretni smo tek što zapad škart ne želi,
tko zna što bi nam ostalo da bi jeli.

Aritmetika jada

Suverenost brane kroz rebalans,
dok od cijena padamo u trans;
milostinju daju – cent il' tri,
pa najjadniji ostadosmo svi.

Lutrija preživljavanja

Sustav se vrti k'o pokvarena čigra,
mirovina postaje tek nagradna igra;
u zemlji gdje vlada poremećeno stanje,
život invalida vrijedi — tisuću više-manje.

Nacionalni sport

Ekonomija diše u ritmu nacije,
dok Europi fali naše inflacije;
mi cente u litri goriva zbrajamo,
k'o da medalje zlatne osvajamo.

Inflacijski dodatak

Na mirovinu — trajni dodatak,
još jedan nemogući zadatak;
manji od papira na kojemu piše,
dok stigne do nas, on se izbriše.

Papirnata stvarnost

Milijuni za projekte što u nacrtu stoje,
dok se stvarni gubici u tišini ni ne broje.
Stvarnost nam redovito strada na tlu,
u bolnom sudaru s istinom u zlu.

Idealno utočište

Idealna zemlja za bjegunce se bira,
gdje proračun slični na kolut sira.
Tamo je obraz postao čvrsti đon,
gdje lopov nađe svoj sigurni tron.

Muzej promašaja

Bista se smiješi k'o dvorska luda,
dok narod plaća sva njihova čuda;
za vječni spomen te puste investicije,
u muzeju tuge, bez ikakve revizije.

Milost anketara

Ocjena niska, a uspjeh se slavi,
jer talent je negdje ostao u travi;
suosjećajni anketar ruku mu pruža,
dok netaalent cvjeta k'o uvela ruža.

Ministarski san

Dok susjed drhti i budan se muči,
naš spava mirno, u svojoj je kući;
blaženo neznanje snažnije je od bensedina,
kad ne vidiš jad glupog vlastitog čina.

Ulaznica za dno

Na vrata mala ili direktno s puta,
u stranci gdje svaka sudbina luta;
za lizanje poda ne treba ulaznica,
tek želudac čvrst i ponizna lica.

Obrana demokracije

Kad guše pravo i stežu nam ruke,
to zovu štivom oporbe iz muke;
jer demokracija najlakše se brani,
kad zbilju proglase kao loši tekst pisani.

Čuvari jasala

Za jasje se državne zalijepili s mukom,
ne idu od njih ni silom ni brukom;
ni razum ni vjetar što snažno sad puše,
tu ljepljivu družbu ne mogu da sruše.

Strateška varka

Plaćamo danas za oružje sutra,
dok pusta nam strategija prlja jutra;
prodaju nam maglu pod mudru taktiku,
a prazninu u glavi pod vrhunsku politiku.

Slijepi čuvari

Razum brane, a služiti se njime ne znaju,
sami ga nemaju, dok se braniteljima nazivaju.

Skupa škola

Dvaput plaćaš, sad ne vjeruj više,
pogrešnoj osobi i jednom je previše.

Ceh poštenja

Tko radi i porez uredno plaća,
tom prvog stigne još veća daća.
O poštenju se uzalud ovdje radi,
dok o krađi odlučuju ovi u vladi.

Slijepa pravda

Zakoni su jednaki za sve,
osim za one — jednakije.

Jedinica mjere

Naše zdravstvo mjeri vješto,
gdje je prazno, tu je mjesto.
Za par eura, il' malo više,
privatni džep dobro diše.

Cijenik ozdravljenja

Imamo najjeftiniju državu za prostora najam,
dok za parking pacijenta treba novi zajam.

Dugovi

Dugovi bolnica ne prestaju rasti,
i bit će tako dok ne prestanu krasti.
Sjekira u među je onima na vlasti,
jer jedino oni smiju nekažnjeno krasti.

HZZO

Za aparate nema se u kasi,
jer se privatnika novcem krasi.
Na račune im se hrpe slažu,
a čim zinu – znamo da nas lažu.

Jednakost

Pred zakonom svi su jednaki, to stoji,
no ipak hijerarhija pravdu kroji:
za neke su lanci, za neke su vrata,
jer pravda ima dva različita alata.

Krojačka pravda

Gdje vojska samo scenografiju stvara,
i odabranima posebnu udobnost stvara,
nisi važan ako si tek samo jedan broj –
važni su oni kojima se po mjeri pravi kroy.

Kratkovidni sistem

Kod nas se ne liječe kratkovidni,
već oni koji su „dalekovidni“.
Jer ne smeta im onaj što istinu skriva,
već onaj što je javno svima otkriva.

Izgubljeni spor

Sva se dobit u flastere tka,
plod je našeg lošeg sustava,
arbitraža svaka izgubljena,
zbog skupih loših odvjetnika.

Lista čekanja

U zemlji gdje prije umreš no dođeš na red,
samo korupcija žilavo prati svoj slijed.
Bolesni ljudi (tako kažu) su za sve krivi,
iz banalnog razloga, ostali su predugo živi.

Ministarski repovi

Sustav se ne ruši, repovi ne otpadaju,
čemu se još građani uopće nadaju?
Kad ministri repove za sobom vuku,
stvarajući narodu još veću muku.

Čuvari pečata

Kad virus istine nagrize sustav,
kao štit se diže hrvatski Ustav,
činjenice briše tad Ustavni sud,
narod nek' plaća kad nema se kud.

Zdrastveni apsurd

Kad zdravstvo posve privatno postane,
tad svatko se žali na državne mane;
ujutro prvo HZZO-u puniš blagajne,
a popodne privatniku — za preglede tajne.

Selektivna dioptrija

Porezna je uprava enigma prava,
što sitnog čovjeka redovito užasava;
izmišlja porez za nepostojeće stanje,
dok tajkunu žmiri na čitavo imanje.

Birokracija

Odbijenica, vrhunac naše birokracije,
pokojnik nije odazvao na vještačenje.

Posthumna skrb

Već mrtav primiš rješenje o invalidnini,
jer pregled stiže - kad prođu svi termini.

Demografska mjera

Viša dob za mirovinu, manje lijeka
da te čim prije prirodna smrt dočeka-
to je naš izum, u Hrvata apoteka.

Javno je glavno

Javna poduzeća baš su javna
U njima je otimačina glavna,
dok se hijene milijunima hrane,
narodu novo zaduživanje svane.

Tajni prolaz

Dopunsko plaćaš i mjesece brojiš,
dok u redu dugačkom pognut stojiš.
Dok elita ima tajni znak na dlanu,
prolaze preko reda u svakom danu.

Nebeski apetiti

Plaće su sitniš u javnim poduzećima,
za one s velikim, nebeskim apetitima.

Mjera za lopova

U sustavu gdje prilika lopova stvara,
a veličina mu se mjeri po plijenu;
iznad zakona, prava, groba i morala,
on samo u zasjedi čeka pravu cijenu.

Legalni popust

Narodno blago popustom se broji,
dok u mraku novi vlasnik stoji.
Čemu obrana i straža što piše,
kad se sve pravno prepíše tiše?

Legalna pljačka

Pošten lopov ruku pruža,
poticaj mu pravda stvara,
svoj sa svojim sreću dijeli,
iz državnih, tuđih para.

Hazard u bolnici

Vlast nas dijeli da lakše vlada,
dok bolnice krpa i milijune troši,
“križić-kružić” igra se sklada,
ishod je uvijek za pacijente loši.

Pravedni krug

Država nudi uputu nam jasnu:
prvo plati nepravdu što ti se sprema,
pa žali se onom uz kavu kasnu,
tko novac ti uze, a sluha nema.

Sokolov vid

Porezna uprava sokolov vid ima,
kad "bajtice" broji na djedovinama.
Al' potpuno oslijepi na vile i bazene,
gdje pravda i zakon nemaju cijene.

Paradoks krađe

Resursi tuđi su meta za rojeve,
grijech nije krasti, već nizati brojeve;
pred svima uzimaju, drsko i smjelo,
a stid je za one što gledaju dijelo.

Dijagnostički test

Tri čučnja, prsti, pregled ko iz bajke,
al' cijena kvari osmijeh svake majke;
to nije liječnik, već vještak od zanata,
što mjeri izdržljivost roditeljskih vrata.

Na nišanu duga

Za oružje kredit sad glave nam muti,
 život je luksuz, to svatko već sluti.
 Plaše nas stalno da svi smo na meti,
 al' skupo je mrijeti, a još teže živjeti.

Slijepi putnici

Rat je daleko onima što ne znaju čitati,
 uzalud gledaju kartu, dok se boje pitati.

Mete humanizma

Vaše rakete siju ljubav u dječje mete,
 kažete: „Širimo mir” – dok ubijate dijete.
 Predsjedniče, je li to taj vaš humanizam,
 ili pak samo još jedan vrhunski cinizam?

Nasljeđe sjene

Kada vas prokažu imenom i prezimenom,
 vi se tad branite starim krimenom.
 To jeftin je trik za sva vaša zlodjela:
 za mrtvu djecu – koja nisu ni živjela.

Krug srama

Najveći grijeh što staroj žrtvi šteti,
kad ista kob vam je sad na pameti.
Što mrzio si, drugom danas radiš,
i smrtnoj djeci radost podlo sadiš.

Ogledalo istine

Nije zbog vjere, već čina i srama,
ne zbori to rasist, već istina sama.
Vrijeme je da pojmite demonski lik,
pred kojim i poltron sad ispušta krik.

Sjećivo pravde

Nevinost glumi, a nevin nije,
dok oko sebe tek smrt sije.
Al' svaki zločin krvlju se plaća,
kad glava padne od vlastitog mača.

II. AFORIZMI U STIHU

(mudrosne, moralne, filozofske minijature)

Zamjena

Jedna se muka drugom briše,
stari se porok novim truje.
Kad loša navika ne ide više,
neka gora nju zamjenjuje.

Mreža

Niti se tiho i polako pletu,
prije no oko opasnost sluti.
Dok još se misliš u slobodnom letu,
navika teška već ti put muti.

Nebeski teatar

Pred publikom stoji što drhti od straha,
dok On vješto plete taj komični plan;
al' nitko ne smije, ni u pola daha,
nasmijat' se šali na sudnji taj dan.

Lažni veseljak

Od onog što šalu ni čuti ne može,
postoji još gori, što muku ti stvara;
dok prodaje vic od kojeg trnci se množe,
uvjeren čvrsto da duhom nas očara.

Ljepota kao teret

Ljepota je u domu k'o sunce što grije,
 al' druge u sjenu očaja sakrije.
 Nesreća tiha obitelji se prikrada,
 gdje zavist klija dok ljepota strada.

Božanske proporcije

Afrodita s bedrom snažnim poput stijena,
 bokovima širokim, ljepotom opčinjena.
 Bez grudi velikih, po mjeri modernoj,
 ostaje vječna – u toj snazi iskonskoj.

Savjest

U istinu se baš svi kunu,
 al' rijetko tko je čistu nosi;
 najlakše je lagat' drugom,
 al' najteže vlastitoj savjesti.

Božja narav

Da je Stvoritelj muškog roda bio,
 taj ukras sebi ne bi uskratio;
 al' ženska mudrost vrhunac je skrila:
 s mudima muško je proglasila.

Romantika po mjeri

Dok ona sanja uz mirisne svijeće,
i tihi kutak gdje ljubav se pije;
njemu je stadion vrhunac sreće,
tamo gdje baklja mu srce ugrije.

Sportski pad

Za loptom trči dok mladost huči,
u zrelim danima tenis je spas;
a kad ga starost u lice zgrči,
tek golf loptici on daje glas.

Strpljenje na kušnji

Na obali čeka dok sunce ne zađe,
da udica trzne iz modrih dubina;
al' petnaest minuta on teško pronade,
dok sprema se draga — to je istina.

Vječni nemir

On panteru sanja, za divljinom žudi,
al' kokoš pred oltar odvede bez straha;
pa kad u tom gnijezdu mir mu razum gubi,
on opet panteru traži izvan daha.

Skupa igra

Djetinjstvo i zrelost ista su priča,
u srcu muškom isti žar se krije;
tek cijena igračke razdvaja bića,
sve drugo je isto kao i prije.

Strah od suda

Djevicu traži, u nevinosti dane,
dok ponos mu raste u sjeni te nade;
jer samo ona ne vidi mu mane,
nit' ocjenu oštru u postelji dade.

Uzaludna nada

On želi nju istu k'o prvoga dana,
ona bi njega iz temelja da mijenja;
na kraju oboje, sred bračnog stana,
ostaju prazni od pustih htjenja.

Jasna slika

Za ljepotom žude, razum bitan nije,
jer znaju što muško najviše odiše;
dok mozak se trudi da ostane k'o prije,
pogled mu već na ljepotu kidiše.

Legenda o pravom

O njemu se priča k'o o mitskom biću,
 što u bajci živi i kroz snove šeće;
 frend ga je ljudi sreo pri svom piću,
 al' tebe ta nada nikad sresti neće.

Fiksna misao

On za onom žudi što tajnu mu pozna,
 i svaku bi htio što mu želju prati;
 jer fiksna mu misao, jasna i grozna,
 traži samo onu što zna da mu je vrati.

Kratak domet

Poput mobitela što signalom veže,
 on je vjeran tebi dok si pored njega;
 al' čim malo dalje tvoj korak seže,
 on novu mrežu traži – prije svega.

Sukom želja

Ona bi onog što joj dušu sluti,
 i svaku želju iz pogleda čita;
 dok on tek jednu fiksnu misao muti,
 pa za njom u svakoj ženi vječno skita.

Pogled u dubinu

Kad boju ti oka u sjećanje spremi,
i hvali taj odsjaj što u tebi drijema;
ne vesele tebe ti stihovi nijemi,
već činjenica bolna da sisa ti nema.

Put pod noge

Kad strasti utihnu i svrši taj ples,
neki odmah tonu u duboke sne;
drugi uz dim cigare liječe svoj stres,
a većina se oblači i ženi ide – to je sve.

Kratki predah

Poput odmora što prebrzo mine,
u trenu prođe taj ljubavni žar;
dok srce još žudi za malo topline,
on već je gotov – to mu je dar.

Teret bez kugli

Bez onog što ukras je muškoga soja,
stvorena žena je davnoga dana;
jer znalo se, to je sudbina tvoja:
sto kugli med' nogama i preponama.

Veliki pothvat

Kad vreću iznese i baci u kantu,
 on briše si čelo k'o heroj iz bajke;
 on misli da izvuk'o svu je poantu,
 pa čeka svoj orden od žene i majke.

Prazna glava

K'o staklena boca što na stolu drijema,
 dok pjena se toči i niz grlo teče;
 od vrata pa gore ničega tu nema,
 praznina je sve što on umije da reče.

Muško hlađenje

K'o čudo tehnike što život ti mijenja,
 u početku bljesne i nudi ti spas;
 al' ubrzo shvatiš, bez mnogo učenja,
 tek podgrije staro i izgubi glas.

Podjela muka

Dok ona se bori s porodom i tijelom,
 kroz mijene i vatru što život joj tka;
 on uzdiše teško nad sudbinom cijelom,
 jer "nosit' se s njom" — to je muka mu sva.

Ambicija

I kad se planina pod noge svali,
i slon u čeljusti tijesne stane,
čovjeku uvijek komadić fali,
da za gladnu dušu nađe hrane.

Nezasitnost

Dok ruka grabi i nebo traži,
a novi cilj se u magli zlata,
nijedna pobjeda glad ne blaži —
kad srce ne zna miru se dati.

Ušteda

U grobu leži, u crnoj sjeni,
dok zlatnik zadnji u šaci stišće.
Smrt mu je bila po povoljnoj cijeni,
jeftinija čak nego li uvelo lišće.

Žar pohlepe

Što ruka više u vatru baca,
to plamen viši do neba seže.
U srcu nema mirna konaka,
dok gladna iskra u mraku steže.

Inventura duše

“Nemam ono što imam,
ni ono što nemam, nemam.
Imam tek ono što jesam —
a i to bih, da mogu, prodao sam.”

Hladna utjeha

„Svatko u životu ima istu mjeru leda:
Bogataš ga troši ljeti, a sirotinja zimi.”

Kasno buđenje

Tek kad se dlanovi prazni sklope,
shvatimo jasno za čim smo žudjeli;
u tuzi snovi se potonuli stope
ono što u posjedu cijenet nismo htjeli.

Obraz

Nekad se meso jelo tek dvaput,
al' se obraz čuvao svaki dan;
danas nam stol pun zna puknut,
a poštenje je postalo daleki san.

Gozba

Dok te mjere po boji tkanine,
i nota što biraš da uho ti slade,
komarac ne traži tvoje vrline,
tek toplu krv iz srce što daje.

Glas

U vrevi svijeta, gdje tuđi se glas
k'o vjetar hladni uz leđa pripije,
ti u svom srcu potraži spas,
jer tvoja te misao najbolje grije.

Nemir

I vlastiti nemir na jetru mi sjeda,
dok bura u meni bez razloga bije;
pa tko bi još mogao, dok sebe jedva gleda,
da tuđe oluje sa smiješkom popije.

Čuvari znanja

Knjižničari, generali u tihom ratu tomu,
braneći istinu uz knjiga u toplom domu;
dok neznanje vreba k'o sjena što pada,
oni su štit što znanje u nama ne popada.

Magla

Svakodnevnica oči nam muti,
 čudo se skriva u starom sjaju.
 Dok noga istim putem se uputi,
 svijet ostaje tajna u zaboravu.

Sjena

Tijelo se digno, bol polako ode,
 rana zaraste i lice se smije.
 Al' navike loše kroz život nas vode,
 iz njih se nitko izvukao nije.

Izvor

Tko okov stari s duše skine,
 taj ne zna što je siva sjena.
 Prkosi tijeku svake godine,
 uvijek mlad, izvan svog vremena.

Izazov

Iscrtaj crtu dokle god sežeš,
 al' ne daj miru da te svlada.
 Tek kad se s vlastitom sjenom natežeš,
 prava se pobjeda u tebi rađa.

Zadovoljstvo

Tko mirnu luku za stalno bira,
taj nikad ne vidi obzor nov.
Bez vječne gladi i nemira,
preuzak ostaje svaki krov.

Uspjeh

Tko nisko cilja, taj lako pogađa,
al' mu je pobjeda gora od sraza.
Dok u malenom se uspjeh rađa,
velika duša ostaje bez staza.

Želja

Jedra su puna, a jarbol se diže,
želja bi htjela bit' morske strune.
Al' bez znanja se nikamo ne stiže,
dok trup na kopnu i kiši trune.

Žetva života

Misao u djelo, a djelo u moć,
navika tkivo karaktera plete;
kroz maglu dana i duboku noć,
u sjemenu sudbina vaša već cvate.

Od ogledala sud

Ne vrijedi puno moje mišljenje
kad ogledalo ima svoje tvrđenje;
u staklu hladnom, što laž ne poznaje,
istina o meni se na kraju ipak odaje.

Unutarnji vid

Zatvori oko, pusti neka sanja,
tamo se ljepota bez sjaja klanja;
ne treba pogleda da bi se vidjelo,
ono što je srce već davno preuzelo.

Računica truda

Ne treba da bude lako, al' se inati
već vrijednost truda da se isplati;
jer put koji lakim se korakom hoda,
rijetko kad vodi do pravoga ploda.

Test karaktera

Tko želi vidjeti pravu istinu i sjaj,
nek' gleda na one što nemaju kraj;
prema onima koje ne trebaju sada,
takvi ljudi svoju narav odaju tada.

Dubinski zaron

Zaroni u sebe, u tišinu što vlada,
da shvatiš što duša ti traži sada;
nije sve što želiš, ono što ti treba,
tek te istina srca dovede do neba.

Bezdan bez kraja

Ako ti novac za sreću presudi,
u potrazi toj se srce uzalud trudi;
jer glad za zlatom nema svog kraja,
to je put bez mira i nikakvog sjaja.

Rok trajanja laži

Laž i obmana imaju kratki vijek,
kad istina sine, nestaje im lijek;
dok se osvrneš, šteta je već tu,
povjerenje umre u hladnom snu.

Trenutak istine

Istina boli, kad te ubode trn,
laž nosi teret, vječan i crn;
jedna zacijeli ranu što krvari,
druga dušu zauvijek pokvari.

Privremeni spas

Laž može danas riješiti stvar,
poput vjetra, kao prividan žar;
al' nema sutra, nema joj traga,
jer budućnost u laži ostaje naga.

Zamka poluistine

Čuvaj se onih što pola tajne kriju,
jer piti iz čaše u koju laži se liju;
ne biraj staze gdje raste ta klica,
oprezan budi da nije kriva polovica.

Definicija ljepote

Ljepota duše, kažu, svuda se skriva,
dok vanjska ružnoća u sjeni prebiva;
to tješi one što traže zaklon i smijeh,
jer izumili su dušu da sakriju grijeh.

Tiha selekcija

Dok spavaš mirno, karma mrežu plete,
uklanja lica što ti zamke kuju;
ne žali one koji naglo odlete,
oni su čuli što ti ne daju da čuješ.

Prava mjera

Ljubav je melem, a ne čvor što steže,
 uz koga si cijel, a ne tko te veže;
 ne traži onog tko probleme množi,
 već tko se s tvojom dušom lako složi.

Uspon

Ne kuni strminu što ti snagu krati,
 dok korak teški uz brdo te prati;
 ta cesta samo visinu ti sprema,
 jer vrha bez muke za tebe nema.

Vertikala

Sudbina često krive pute bira,
 dok život kvari planove i mir.
 Jedini koji nikad ne eskivira,
 staložen je lift – i njegov đir.

Zrcalo

Praznoj duši tuđa snaga smeta,
 dok krivi uspravnom zamjeraju hod;
 bezličnoj masi karakter je meta,
 jer u svom mraku ne vide mu plod.

Prvenstvo

Kad kažu da si nula, ti se samo smiješi,
 nek' njihova zloba tvoju sumnju riješi;
 dok oni broje, ti im bježiš korak,
 jer nula je prva — početak im je gorak.

Smeta mrak

Tvoj vlastiti sjaj njihovu tamu bode,
 dok tvoje zrake kroz njihov mir brode;
 tko u mraku čuči, taj svjetlu ne prašta,
 jer tvoja je java – njegova mašta.

Dar odgođenih

Ne žali za ljetom što u jesen hita,
 dok bore ti lice sjaje poput žita;
 starost je trijumf, a ne kazna siva,
 privilegija rijetkih što ostaju živa.

Vrhunac dana

Kad kažu da starost tek je sunca pad,
 ti ne žali mladost i minuli rad;
 jer postoje sutoni što ljepotom plijene,
 dok oči svih ljudi u njih su uperene

Kasna pamet

Iskustvo je blago, moćna desna ruka,
kad naučiš igru, prestane i muka;
al' uzalud znanje što ti život sprema,
kad u starom tijelu više vatre nema.

Zamjena uloga

Ne krađu ljeta osmijeh s tvoga lica,
već mrzovolja starosti je klica;
dok god se smiješ, mladost u tebi klija,
tek kad utihneš, starost te dobija.

Težak teret

Ne daj da starost duh ti sruši,
dok umor tinja u tvojoj duši;
jer kad se jednom klone u starosti,
preteško je kosti dići u radosti.

Kratki vijek

Djetinjstvo, mladost, pa opet isto,
dok srce kuca naivno i čisto;
adolescent tada na scenu stupa,
pa zastarjelost – i rupa je skupa.

Računica sudbine

Osveta mami, dok gnjev u srcu klija,
 al' karma vreba kò u travi zmija;
 pustit ću svemir da naplati dug,
 jer život je ionako preveliki krug.

Uzaludan gnjev

Osvetom slijepom ne vida se rana,
 niti se vraća mir prošlih dana;
 pas kad nastrada, bol ne prestaje,
 jer ožiljak ugriza zauvijek ostaje.

Težak trag

Zakon će možda slegnuti ramenima,
 kad prođu ljeta u dugim smjenama;
 al' uzalud brišeš grijehe s papira,
 kad sram ti u mraku ne daje mira.

Gorki lijek

Istina stiže kò oštri brid mača,
 od nje se prvo gorko zaplače;
 kad sruši kulu lažnoga sjaja,
 sloboda je tek na kraju očaja.

Bezbroj odraza

Istina svaka tisuću lica krije,
u svakom zrcalu se drukčije smije;
a svako lice, što svijetom korača,
tisuću istina u sebi dohvaća.

Bliski neprijatelj

Ne traži utvaru u mraku poda,
gdje sjena kreveta tiho prohoda;
čudovište pravo ne skriva se tamo,
pored tebe spava mirno i samo.

Lažna veličina

Tko silom traži potvrdu moći,
nad slabijim dušu u crno boji,
taj samo u mraku sitne zlobe
velik u vlastitim očima stoji.

Ukus, a ne vrlina

To što ti porok ne privlači lice,
nije zbog duše il' moralne klice.
Vrlina traži borbu i muku,
uz gadan osjećaj u struku.

Pet pravila

Vrlina nije tek mirna luka,
već svjesna stega i teška muka.
Od krađe, laži i mutna pića,
čuva se jezgra ljudskog bića.

Sebičnost

Dok sebe ljubiš, vrlina blijedi,
u tami srca što samo biva;
tek kad se duša ljubavi odrekne,
prava se ljudskost u nama otkriva.

Horoskopska mudrost

Poput znaka s neba, on savjete dijeli,
i put ti kazuje k'o da zvijezde čita;
al' što god da kaže i što god on želi,
uvijek u krivom smjeru kroz život hita.

Put bez povratka

Na Mjesec smo jednog poslali s lakoćom,
da zastavu zabode i pijeskom zagazi;
al' zašto ne bismo, s istom tom odlučnošću,
tamo sve poslali — na vječnoj toj stazi?

Snaga imena

Nije puko slovo što čovjeka krasi,
 niti ime nosi pečat posebnosti;
 tek kad ljudska ruka u njemu se skrasi,
 ime prima sjaj od njegove ličnosti.

Jedinstvenost u gomili

Zapamti da si čudo, k'o nitko na svijetu,
 unikatno biće što po zemlji hoda;
 baš k'o i svi drugi u vječnom letu,
 gdje si ista kaplja usred istih voda.

Rijedak primjer

U milijunu ih pliva, u gomili jezdi,
 dok svaki se hvali da najbrže kreće;
 al' samo se jedan k'o putnik ka zvijezdi,
 iz te silne mase k' korisnom pokreće.

Nebeska šala

Da ozbiljnost traži Gospod s visina,
 ne bi nam dao taj smijeha dar;
 ovako je život tek luda igra,
 a humor je onaj što kvari mu žar.

Tihi spasitelj

Tko osmijeh ti ukrade iz muke i tame,
taj život ti spašava, a ne zna ni sam;
dok vidaju rane te ruke mu same,
on briše ti tugu i briše tvoj sram.

Lanac sreće

Humor su vrata što smijehu se klanjaju,
iz smijeha se zdravlje k'o izvor toči;
iz zdravlja se dobrobiti svijetu otvaraju,
dok sreća nam tiho ne sklopi oči.

Lišće i škola

Dok žuta vojska na tlo se slaže,
i zvono hladno u klupu zove,
zar ne bi srce da drukčije kaže,
i krene u šume, na staze nove?

III. LIRSKI EPIGRAMI / POETSKI CIKLUS
(duhovni, emotivni, umjetnički, metaforički)

Gospodar osmijeha

Sloboda je tvoja prava i čista,
kad osmjeh s tvog lica blista,
ne jer je netko drugi htio,
već jer si sam svoj izvor bio.

Uzlet

Anđeo s krilom jednim se bori,
samotni let mu je zaludna nada.
Tek kad se srce uz srce otvori,
zagrljaj leti, a nitko ne pada.

Luka

Ne traži dvore, ni kule od zlata,
ni dalek put što do sreće vodi.
Najljepši dom je usred obuhvata,
u njemu život uistinu godi.

Kaktus i balon

Svijet bi mi reko da pameti nemam,
u tvoju blizinu dok polako plovim.
Na bolni se prasak s radošću spremam,
da te bar jednom u naručje ulovim.

Trojstvo

U tihoj riječi što nebo traži,
 il' zvuku žice što dušu gane,
 zagrljaj isti nemir ublaži
 i vida ljudske, duboke rane.

Dar

Bez mjere stoji, svakome godi,
 ne traži šav ni kraj što steže.
 U jedan pokret cijeli svijet vodi,
 i najlakše se s drugim veže.

Zagrljaj djece

I kad su dlanovi prazni i sivi,
 bez srebra, zlata i kruna sjajnih,
 tek s dječjim zagrljajem on živi,
 kao gospodar bogatstva tajnih.

Prisutnost

Zalud se traži daleka sreća,
 dok srce čeka neki bolji dan.
 Pod prozorom je radost najveća,
 al' mi je prođemo k'o pusti san.

Cigla

U prahu pečen, u kalup stisnut,
 čeka na ruku što zidat' smije.
 Ne želi samo u mraku usnut',
 katedralom se u snovima grije.

Dijete

U svili neba još krilom maše,
 dok korak prvi na tlu se uči.
 Što niže stopalo zemlju jaše,
 to tiše anđeo u njemu čuči.

Anđeoski melem

Kad ponor mraka u srce krene,
 i umorni pogled ka tlu se obori,
 tek dodir lakši od morske pjene,
 u uveloj duši radost razgori.

Šapat

Kad umorni kapak na oči sjedne,
 i svijet utihne u modroj sjeni,
 anđeli tješe duše nam žedne,
 u šutnji koja se u snu pjeni.

Arhitektura

Ni kamen teški, ni mramor glatki,
ne drže svod što nebo dotiče.
Tek omjer strogi, u misli kratki,
iz kaosa skladan oblik izniče.

Temelj

Dok zemlja vuče svaku stopu,
i kamen teži k mračnom dnu,
arhitekt gradi u svom sklopu,
da kultura ne ostane u snu.

Umjetničko tkanje

Što noć tek šapne u dahu sjene,
i duh u letu jedva dotakne,
kroz ruke vješte, u tvar se prene,
da vječnost iz sna na svjetlo istakne.

Umjetnost

Pred okom šuti, a u srcu ječi,
k'o pismo staro bez poznatih slova.
Znaš da te dotiče, iako riječi,
ne nalaze put do smisla nova.

Talent

Ne pita ruka ni tko je ni čiji,
ni odakle vjetar u prsa puše.
Tek snaga neka u materiji,
izvlači obris iz prazne duše.

Zarez

Oštrica tanka od tinte crne,
što život dijeli na dva dijela.
Dok misao u mraku se obrne,
zarez je granica duha i tijela.

Tren

Dok kazaljka hladna krug svoj piše,
i sutra se klanja u sjeni sna,
trenutak ovaj ne vraća se više,
u njemu je snaga, s njim se zna.

Let nepoznatom

U ponor nade hrabro se krene,
ljepše je pasti u žaru leta;
od vječne slutnje što u nama vene,
draži je poraz na rubu svijeta.

Adolescent

U tuđem ruhu on sebe traži,
dok s grupom istu pjesmu poje.
U zrcalu bi da sliku snaži,
a skriva drhtavo lice svoje.

Tinejdžer

Kad mirno hoda i tiho zbori,
golema bura u njemu spava.
Tek kad se s redom i svijetom bori,
iz njega klija mladost prava.

Mladi

Blistav osmijeh u strogom nizu,
dok duša kriva u mraku luta.
Savršeni su tek kad su blizu,
al' bez kompasa i pravog puta.

Naš uzlet

Tek pola ptice u svakom se skriva,
dok zemlja vuče u zaborav sivi.
Al' kad se duša s drugom slijeva,
tek tada naš zagrljaj u letu oživi.

Odras u ogledalu

U srebru lažnom što oko prevari,
tuđi se pogled u lice utisnuo.
Dok tuđa mjera ljepotu kvari,
pravi je lik u mraku pokisnuo.

Slatko iščekivanje

Dok srce drhti i radost sluti,
najljepši zanos u želji se krije;
posjedovanje — to radost zamuti,
slađe je ono što bilo još nije.

Prvi dodir

Kroz čežnju dugu srce se trudi,
dok usna k usni polako hita;
taj prvi dodir što zanos budi,
najljepša priča je ikad skrita.

Zavjet pred Bogom

Ne samo usne u kratkom trenu,
već tamo gdje vječnost mirno diše;
pred licem roda, uz ruku njenu,
„uzimam“ srce u nebo piše.

Mjera nježnosti

Na satu srca što tiho kuca,
 poljubac svaki minutu piše;
 dok zora bijela u duši puca,
 vrijeme se samo usnama briše.

Neukrotiv plam

Poput suza što obrazom teku,
 najljepši dodir oteti se mora;
 poljupci pravi u dahu peku,
 jači od volje i razgovora.

Žudnja bez kraja

Poljubac njezin tek je plam,
 što vatru u dnu duše pali;
 dok nudi usne, osjećam,
 da cijelu nju smo tek dozvali.

Sladak podsjetnik

Poljubac nježan, ugodan i blag,
 ostavlja u misli zajednički trag.
 Dvije su glave ljepša priča,
 no samotani hod jednog bića.

